

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 21. septem-
bris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 311/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 311/02	Lieta C-425/13: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes lēmums, ar ko pilnvaro sākt sarunas par Eiropas Savienības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas sasaisti ar Austrālijas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu — Sarunu norādes — Īpaša komiteja — LES 13. panta 2. punkts, LESD 218. panta 2. – 4. punkts un 295. pants — Institucionālais līdzsvars	2
---------------	---	---

2015/C 311/03	Lieta C-584/13: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA un Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Apgrozījuma nodoklis — Piemērošanas joma — Atbrīvojums no nodokļa — “Apdrošināšanas darījumu” jēdziens — “Pakalpojumu sniegšanas” jēdziens — Vienota summa garantijai lietota automobiļa bojājumu gadījumā	3
---------------	--	---

2015/C 311/04	Lieta C-612/13 P: Tiesas (otrās palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – <i>ClientEarth</i> /Komisija Apelācija — Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Vides informācija — Orhūsas konvencija — 4. panta 1. un 4. punkts — Piekļuves tiesību izņēmumi — Izmeklēšanas mērķu aizsardzība — Pētījumi, kurus pēc Komisijas lūguma veicis uzņēmums attiecībā uz direktīvu vides jautājumos transponēšanu — Daļējs piekļuves atteikums.	4
2015/C 311/05	Lieta C-615/13 P: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – <i>ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)</i> /Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), Eiropas Komisija Apelācija — Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regula (EK) Nr. 45/2001 — 8. pants — Piekļuves tiesību izņēmumi — Personu datu aizsardzība — “Personu datu” jēdziens — Personu datu nosūtīšanas nosacījumi — Katra apsvērums, kas sniegts attiecībā uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) vadlīniju projektu par zinātniskās dokumentācijas pievienošanu pieteikumiem par atļauju augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū, autora uzvārds — Piekļuves atteikums.	5
2015/C 311/06	Lieta C-653/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2006/12/EK — 4. un 5. pants — Atkritumu apsaimniekošana — Kampānijas reģions — Tiesas spriedums — Pienākumu neizpildes konstatēšana — Sprieduma daļēja neizpilde — LESD 260. panta 2. punkts — Finansiālas sankcijas — Kavējuma nauda — Naudas sods.	6
2015/C 311/07	Lieta C-681/13: Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Nolēmumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamati — Valsts, kurā atzīšana prasīta, sabiedriskās kārtības pārkāpums — Citas dalībvalsts tiesas nolēmums, kas ir pretrunā Savienības tiesībām preču zīmju jomā — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Tiesas izdevumi	6
2015/C 311/08	Lieta C-21/14 P: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/ <i>Rusal Armenal ZAO</i> , Eiropas Savienības Padome Apelācija — Dempings — Dažu veidu alumīnija folijas, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnā, imports — Armēnijas Republikas pievienošanās Pasaules tirdzniecības organizācijai (PTO) — Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkts — Saderība ar Nolīgumu par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifiem (VVTT) VI panta īstenošanu.	7
2015/C 311/09	Lieta C-83/14: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot diskriminatsia</i> Direktīva 2000/43/EK — Vienlīdzīgas attieksmes pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības princips — Pilsētu teritorijas, kurās pārsvarā dzīvo romu tautības pārstāvji — Elektroenerģijas skaitītāju uzstādīšana uz gaisvadu elektrolīniju stabiem sešu līdz septiņu metru augstumā — Jēdzieni “tieša diskriminācija” un “netieša diskriminācija” — Pierādīšanas pienākums — Iespējamais attaisnojums — Manipulāciju ar elektroenerģijas skaitītājiem un nelikumīgu pieslēgumu novēršana — Samērīgums — Pasākuma vispārējais raksturs — Šī pasākuma aizskarošā un stigmatizējošā ietekme — Direktīvas 2006/32/EK un 2009/72/EK — Galapatērētāja iespējas pārbaudīt savu elektroenerģijas patēriņu neesamība	8

2015/C 311/10	Lieta C-140/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2008/98/EK un Direktīva 1999/31/EK — Izraktu zemes krājumu un citu atkritumu rašanās novēršana un apglabāšana — Apglabāšana poligonā — Pasākumu neveikšana šo atkritumu apglabāšanai un uzglabāšanai — Tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošana	10
2015/C 311/11	Lieta C-145/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK — 14. pants — Atkritumu apglabāšana poligonos — Nebīstami atkritumi — Pastāvošo poligonu neatbilstība	11
2015/C 311/12	Lieta C-369/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Landgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi — Direktīva 2002/96/EK — 2. panta 1. punkts un 3. panta a) punkts, kā arī I A un I B pielikums — Direktīva 2012/19/ES — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 2. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī I un II pielikums — Jēdzieni “elektriskās un elektroniskās iekārtas” un “elektriskie un elektronikas instrumenti” — Garāžas vārtu motori	11
2015/C 311/13	Lieta C-468/14: Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/37/EK — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — 2. panta 4. punkts un 8. pants — Aizliegums laist tirgū tabaku orālai lietošanai — “Snus” (neiesaiņota zelējamā tabaka).	12
2015/C 311/14	Lieta C-485/14: Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants un EEZ līguma 40. pants — Nodoklis par īpašumtiesību bezatlīdzības pāreju — Atbrīvojums — Legāti un dāvinājumi — Atšķirīga attieksme — Citā dalībvalstī esošas organizācijas — Divpusējas nodokļu konvencijas neesamība	12
2015/C 311/15	Atzinums 3/15: Eiropas Komisijas iesniegts pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu	13
2015/C 311/16	Lieta C-579/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-297/13 <i>Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 12. decembrī iesniedza <i>Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG</i>	13
2015/C 311/17	Lieta C-602/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 21. oktobra rīkojumu lietā T-374/14 <i>Bharat Heavy Electricals Ltd</i> /Eiropas Komisija 2014. gada 23. decembrī iesniedza <i>Bharat Heavy Electricals Ltd</i>	14
2015/C 311/18	Lieta C-36/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-556/12 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi)/ <i>Royalton Overseas Ltd</i> 2015. gada 28. janvārī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi)	14
2015/C 311/19	Lieta C-136/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-509/11 <i>Makhlouf</i> /Padome 2015. gada 20. martā iesniedza <i>Mohammad Makhlouf</i>	14

2015/C 311/20	Lieta C-227/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedumu lietās T-195/11, T-458/11, T-448/12 un T-41/13 <i>Cahier u.c./Padome un Komisija</i> 2015. gada 19. maijā iesniedza <i>Robert Aubineau u.c.</i>	15
2015/C 311/21	Lieta C-251/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 26. marta spriedumu lietā T-596/13 <i>Emsibeth/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)</i> 2015. gada 26. maijā iesniedza <i>Emsibeth SpA</i>	16
2015/C 311/22	Lieta C-271/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-456/13 <i>Sea Handling/Komisija</i> 2015. gada 8. jūnijā iesniedza <i>Sea Handling SpA</i> , kas atrodas likvidācijas procesā, iepriekš <i>Sea Handling SpA</i>	17
2015/C 311/23	Lieta C-294/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Sąd Apelacyjny w Warszawie</i> (Polija) – <i>Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnačka, Stefan Czarnački</i>	19
2015/C 311/24	Lieta C-298/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 18. jūnijā iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausioji Teismas</i> (Lietuva) – “ <i>Borta</i> ” UAB/VĮ <i>Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija</i>	20
2015/C 311/25	Lieta C-303/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. jūnijā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Łodzi</i> (Polija) – krimināllietā pret G. M. un M. S.	21
2015/C 311/26	Lieta C-306/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. jūnijā – Eiropas Komisija/Rumānija	21
2015/C 311/27	Lieta C-316/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>The Queen</i> pēc lūguma, ko iesniegusi <i>Hemming</i> (tirdzniecības nosaukums “ <i>Simply Pleasure Ltd.</i> ”) u.c./ <i>Westminster City Council</i>	22
2015/C 311/28	Lieta C-317/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>X, Staatssecretaris van Financiën</i>	23
2015/C 311/29	Lieta C-318/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte</i> (Itālija) – <i>Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano</i>	24
2015/C 311/30	Lieta C-323/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-134/13 <i>Polynt SpA</i> un <i>Sitre Srl</i> /Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) 2015. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Polynt SpA</i>	24
2015/C 311/31	Lieta C-324/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-135/13 <i>Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA</i> un <i>Sitre Srl</i> /Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) 2015. gada 30. jūnijā iesniedza <i>Hitachi Chemical Europe GmbH</i> un <i>Polynt SpA</i>	25
2015/C 311/32	Lieta C-326/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūlijā iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS “ <i>DNB Banka</i> ”	26
2015/C 311/33	Lieta C-331/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-402/12 <i>Carl Schlyter</i> /Eiropas Komisija 2015. gada 3. jūlijā iesniedza Francijas Republika	27

2015/C 311/34	Lieta C-336/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Arbetsdomstolen</i> (Zviedrija) – <i>Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB</i>	29
2015/C 311/35	Lieta C-339/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel</i> (Nīderlande) – krimināllieta pret <i>Luc Vanderborght</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW</i>	30
2015/C 311/36	Lieta C-343/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu</i>	31
2015/C 311/37	Lieta C-344/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Appeal Commissioners</i> (Īrija) – <i>National Roads Authority/The Revenue Commissioners</i>	32
2015/C 311/38	Lieta C-345/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-169/12 <i>Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)</i> un <i>Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)</i> /Eiropas Savienības Padome 2015. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)</i> un <i>Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)</i>	33
2015/C 311/39	Lieta C-350/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 10. jūlijā iesniedza <i>Tribunale di Santa Maria Capua Vetere</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Luciano Baldetti</i>	34
2015/C 311/40	Lieta C-368/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 14. jūlijā iesniedza <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) – <i>Ilves Jakelu Oy</i>	34
2015/C 311/41	Lieta C-369/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado</i>	35
2015/C 311/42	Lieta C-370/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado</i>	37
2015/C 311/43	Lieta C-371/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado</i>	39
2015/C 311/44	Lieta C-372/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado</i>	41
2015/C 311/45	Lieta C-389/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	42
2015/C 311/46	Lieta C-394/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta, paplašinātā sastāvā) 2015. gada 12. maija spriedumu lietā T-562/12 <i>John Dalli</i> /Eiropas Komisija 2015. gada 21. jūlijā iesniedza <i>John Dalli</i>	43

Vispārējā tiesa

2015/C 311/47	Lieta T-19/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – <i>Frank Bold</i> /Komisija Vide — Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Lēmums, ar kuru Čehijas Republikai dota iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai — Lūgums veikt lēmuma iekšēju pārskatīšanu — Individuāla pasākuma neesamība — Komisijas lēmums, ar kuru pārskatīšanas lūgums atzīts par nepieņemamu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota.	44
---------------	---	----

2015/C 311/48	Lieta T-690/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 22. jūnija rīkojums – <i>In vivo</i> /Komisija Prasība sakarā ar bezdarbību — OLAF atteikums uzsākt ārēju izmeklēšanu — Nostāja — Lūgums izdot rīkojumu — Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība	45
2015/C 311/49	Lieta T-552/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – <i>Wm. Wrigley Jr./ITSB</i> (“Extra”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “Extra” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	45
2015/C 311/50	Lieta T-553/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – <i>Wm. Wrigley Jr./ITSB</i> (“Extra”) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “Extra” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	46
2015/C 311/51	Lieta T-625/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – <i>Wm. Wrigley Jr./ITSB</i> (Lodes attēls) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, ko veido lodes attēls, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	47
2015/C 311/52	Lieta T-626/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – <i>Wm. Wrigley Jr./ITSB</i> (Zilas lodes attēls) Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, ko veido zilas lodes attēls, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	47
2015/C 311/53	Lieta T-132/15: Prasība, kas celta 2015. gada 12. jūnijā – <i>IR/ITSB – Pirelli Tyre</i> (“popchrono”)	48
2015/C 311/54	Lieta T-351/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. jūnijā – <i>Papapanagiotou/Parlaments</i>	49
2015/C 311/55	Lieta T-353/15: Prasība, kas celta 2015. gada 26. jūnijā – <i>NeXovation/Komisija</i>	50
2015/C 311/56	Lieta T-370/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 <i>CJ/ECDC</i> 2015. gada 9. jūlijā iesniedza <i>CJ</i>	51
2015/C 311/57	Lieta T-371/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – <i>Preferisco Foods/ITSB – Piccardo & Savore’</i> (“PREFERISCO”)	53
2015/C 311/58	Lieta T-390/15: Prasība, kas celta 2015. gada 16. jūlijā – <i>Perfetti Van Melle Benelux/ITSB – PepsiCo</i> (“3D”)	53
2015/C 311/59	Lieta T-393/15: Prasība, kas celta 2015. gada 13. jūlijā – <i>Università del Salento/Komisija</i>	54
2015/C 311/60	Lieta T-395/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 <i>CJ/ECDC</i> 2015. gada 14. jūlijā iesniedza Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (<i>ECDC</i>).	55
2015/C 311/61	Lieta T-399/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. jūlijā – <i>Morgan & Morgan/ITSB – Grupo Morgan & Morgan</i> (“Morgan & Morgan”)	56
2015/C 311/62	Lieta T-402/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – Polijas Republika/Eiropas Komisija	57

2015/C 311/63	Lieta T-403/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – JYSK/Komisija.	58
2015/C 311/64	Lieta T-407/15: Prasība, kas celta 2015. gada 27. jūlijā – <i>Monster Energy/ITSB – Hot-Can Intellectual Property</i> (“HotoGo self-heating can technology”)	59
2015/C 311/65	Lieta T-573/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 12. jūnija rīkojums – <i>Matrix Energetics International/ITSB</i> (“MATRIX ENERGETICS”)	60
2015/C 311/66	Lieta T-73/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – <i>InterMune UK u.c./EMA</i>	60
2015/C 311/67	Lieta T-166/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 17. jūnija rīkojums – <i>PRS Mediterranean/ITSB – Reynolds Presto Products</i> (“NEOWEB”)	61
2015/C 311/68	Lieta T-212/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – <i>PSL/ITSB – Consortium Menager Parisien</i> (Rokaspulksteņa atveidojums)	61
2015/C 311/69	Lieta T-255/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 10. jūnija rīkojums – <i>Aalto-korkeakoulusäätiö/ITSB</i> (“APPCAMPUS”)	61
2015/C 311/70	Lieta T-729/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 30. jūnija rīkojums – <i>PAN Europe un Unaapi/Komisija</i>	61
2015/C 311/71	Lieta T-815/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – <i>Closet Clothing/ITSB – Closed Holding</i> (“CLOSET”)	62
2015/C 311/72	Lieta T-93/15: Vispārējās tiesas 2015. gada 26. jūnija rīkojums – <i>Navitar/ITSB – Elukuva</i> (“NaviTar”)	62

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 311/01)

Jaunākā publikācija

OV C 302, 14.9.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 294, 7.9.2015.

OV C 279, 24.8.2015.

OV C 270, 17.8.2015.

OV C 262, 10.8.2015.

OV C 254, 3.8.2015.

OV C 245, 27.7.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome
(Lieta C-425/13) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Padomes lēmums, ar ko pilnvaro sākt sarunas par Eiropas Savienības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas sasaisti ar Austrālijas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu — Sarunu norādes — Īpaša komiteja — LES 13. panta 2. punkts, LESD 218. panta 2. – 4. punkts un 295. pants — Institucionālais līdzsvars

(2015/C 311/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Valero Jordana un F. Castillo de la Torre)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji – R. Passos un D. Warin)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – K. Michoel, M. Moore un J. P. Hix)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika, (pārstāvji – M. Smolek, J. Vlácil un E. Ruffer), Dānijas Karaliste (pārstāvji – C. Thorning, L. Volck Madsen un U. Melgaard), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze un B. Beutler), Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas, G. de Bergues, F. Fize un N. Rouam), Nīderlandes Karaliste (pārstāves – M. Bulterman un M. de Ree), Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna), Zviedrijas Karaliste (A. Falk, C. Meyer Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg un C. Hagerman), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – E. Jenkinson un M. Holt, pārstāvji, kuriem palīdz J. Holmes un B. Kennelly, barristers)

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Padomes 2013. gada 13. maija lēmuma, ar ko pilnvaro sākt sarunas par Eiropas Savienības emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas sasaisti ar Austrālijas emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, pielikuma A sadaļas “Sarunu norādes”:

— 1. punkta otro teikumu, saskaņā ar kuru “vajadzības gadījumā 1. panta 2. punktā minētā Īpašā komiteja vai Padome sagatavo detalizētas Savienības sarunu nostājas”, un

— minētās sadaļas 3. punktā ietvertu formulējumu “un definēt [...] nostājas [...] sarunām”;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

- 3) Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, tostarp tos, kas attiecas uz tiesvedību, kurā tika izdots rīkojums Komisija/Padome (C-425/13, EU:C:2014:91);
- 4) Eiropas Parlaments, kā arī Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Polijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 274, 21.9.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compaňia internacional de seguros y reaseguros SA un Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Lieta C-584/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Apgrozījuma nodoklis — Piemērošanas joma — Atbrīvojums no nodokļa — “Apdrošināšanas darījumu” jēdziens — “Pakalpojumu sniegšanas” jēdziens — Vienota summa garantijai lietota automobiļa bojājumu gadījumā

(2015/C 311/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāji: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Atbildētāji: Mapfre asistencia compaňia internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma, kas ir grozīta ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, 13. panta B daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvots apdrošināšanas darījums šīs tiesību normas izpratnē ir pakalpojumu sniegšana, kuru gadījumā no lietotu automobiļu tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts garantē par vienotas summas samaksu mehānisko bojājumu novēršanu, kas var skart noteiktas šī automobiļa detaļas. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, pamatlietā aplūkotā pakalpojumu sniegšana ir šāds pakalpojums. Šāda pakalpojuma sniegšana un automobiļa pārdošana principā ir jāuzskata par atsevišķiem un neatkarīgiem pakalpojumiem, kas pievienotās vērtības nodokļa mērķiem ir jāaplūko atsevišķi. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, lietota automobiļa pārdošana un garantija, ko ir sniedzis no šī automobiļa tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts attiecībā uz tādu mehānisku bojājumu, kas var skart noteiktas tā detaļas, ir savstarpēji saistītas tādējādi, ka tās ir jāuzskata par vienotu darījumu vai, tieši otrādi, tās ir neatkarīgi darījumi.

(¹) OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas (otrās palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – ClientEarth/Komisija**(Lieta C-612/13 P) ⁽¹⁾****Apelācija — Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Vides informācija — Orhūsas konvencija — 4. panta 1. un 4. punkts — Piekļuves tiesību izņēmumi — Izmeklēšanas mērķu aizsardzība — Pētījumi, kurus pēc Komisijas lūguma veicis uzņēmums attiecībā uz direktīvu vides jautājumos transponēšanu — Daļējs piekļuves atteikums**

(2015/C 311/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ClientEarth (pārstāvis – P. Kirch, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira un M. Konstantinidis)

Personas, kas iestājušās lietā otras lietas dalībnieces prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji – J. Rodrigues un L. Visaggio), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Moore, M. Simm un A. Jensen)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu ClientEarth/Komisija (T-111/11, EU:T:2013:482) daļā, kurā Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka Eiropas Komisija ar tās 2011. gada 30. maija lēmumu, balstoties uz vispārīgu prezumpciju, varēja atteikt ClientEarth pilnu piekļuvi tiem pētījumiem par dažādu dalībvalstu tiesību aktu atbilstību Savienības vides tiesībām, kuri šī lēmuma pieņemšanas brīdī nebija Eiropas Komisijai ļāvuši nosūtīt attiecīgajai dalībvalstij argumentētu atzinumu saskaņā ar LESD 258. panta pirmo daļu un attiecīgi nebija iekļauti lietas materiālos attiecībā uz procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi pirmstiesas posmu;
- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) atcelt Komisijas 2011. gada 30. maija lēmumu daļā, kurā Eiropas Komisija ir atteikusi piešķirt ClientEarth pilnu piekļuvi šī sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā paredzētajiem pētījumiem;
- 4) ClientEarth un Eiropas Komisija pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē;
- 5) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome paši sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 71, 8.3.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – *ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*/Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), Eiropas Komisija

(Lieta C-615/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Piekļuve Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regula (EK) Nr. 45/2001 — 8. pants — Piekļuves tiesību izņēmumi — Personas datu aizsardzība — “Personas datu” jēdziens — Personas datu nosūtīšanas nosacījumi — Katra apsvērums, kas sniegts attiecībā uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) vadlīniju projektu par zinātniskās dokumentācijas pievienošanu pieteikumiem par atļauju augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū, autora uzvārds — Piekļuves atteikums

(2015/C 311/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* (pārstāvis – P. Kirch, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) (pārstāvji – D. Detken, C. Pintado un R. Van der Hout, advokāts), Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Martenczuk un L. Pignataro-Nolin)

Persona, kas iestājusies lietā pārējo lietas dalībnieku prasījumu atbalstam: Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) (pārstāvji – A. Buchta un M. Pérez Asinari)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *ClientEarth un PAN Europe/EFSA* (T-214/11, EU:T:2013:483);
- 2) atcelt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2011. gada 12. decembra lēmumu;
- 3) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) sedz savus tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina *ClientEarth un Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē pati;
- 5) Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā pats.

⁽¹⁾ OV C 71, 8.3.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-653/13) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2006/12/EK — 4. un 5. pants — Atkritumu apsaimniekošana — Kampānijas reģions — Tiesas spriedums — Pienākumu neizpildes konstatēšana — Sprieduma daļēja neizpilde — LESD 260. panta 2. punkts — Finansiālas sankcijas — Kavējuma nauda — Naudas sods**

(2015/C 311/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Recchia un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, piedaloties S. Fiorentino, *avvocato dello Stato*)**Rezolutīvā daļa:**

- 1) neveicot visus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu Komisija/Itālija (C-297/08, EU:C:2010:115), Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar LESD 260. panta 1. punktu,
- 2) Itālijas Republika samaksā Eiropas Komisijai kavējuma naudu EUR 120 000 apmērā par katru nokavējuma dienu to pasākumu īstenošanā, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu Komisija/Itālija (C-297/08, EU:C:2010:115), sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz pilnīgai sprieduma Komisija/Itālija izpildei (C-297/08, EU:C:2010:115), ieskaitot to kontā "Eiropas Savienības pašu resursi",
- 3) Itālijas Republika samaksā Eiropas Komisijai naudas sodu EUR 20 miljonu apmērā, ieskaitot to kontā "Eiropas Savienības pašu resursi",
- 4) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 93, 29.3.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD**(Lieta C-681/13) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Nolēmumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamati — Valsts, kurā atzīšana prasīta, sabiedriskās kārtības pārkāpums — Citas dalībvalsts tiesas nolēmums, kas ir pretrunā Savienības tiesībām preču zīmju jomā — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Tiesas izdevumi**

(2015/C 311/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Diageo Brands BV

Atbildētāja: Simiramida-04 EOOD

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 34. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka kādā dalībvalstī pieņemts nolēmums ir pretrunā Savienības tiesībām, nav pamats šo nolēmumu neatzīt citā dalībvalstī tādēļ, ka ar to esot pārkāpta šīs pēdējās valsts sabiedriskā kārtība, ja norādītā kļūda tiesību piemērošanā nav atzīstama par acīmredzamu tādas tiesību normas pārkāpumu, kura tiek uzskatīta par būtisku Savienības tiesību sistēmā un tātad arī tās dalībvalsts tiesību sistēmā, kurā atzīšana prasīta, vai arī tādu tiesību pārkāpumu, kuras šajās tiesību sistēmās ir atzītas par pamattiesībām. Tas tā nav gadījumā, ja kļūda attiecas uz tādas tiesību normas piemērošanu kā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, kurā grozījumi izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 5. panta 3. punkts.

Pārbaudot, vai, iespējams, pastāv acīmredzams valsts, kurā atzīšana prasīta, sabiedriskās kārtības pārkāpums, šīs valsts tiesai ir jāņem vērā, ka, izņemot īpašus apstākļus, kuru dēļ ir pārāk sarežģīti vai neiespējami izmantot izcelsmes dalībvalstī pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus, attiecīgajām personām ir jāizmanto visi šajā dalībvalstī pieejamie tiesību aizsardzības līdzekļi, lai jau iepriekš novērstu šādu pārkāpumu;

- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tiesas izdevumiem, kas radušies lietas dalībniekiem saistībā ar kādā dalībvalstī celtu prasību atlīdzināt zaudējumus, kuri nodarīti ar citā dalībvalstī intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma novēršanai uzlikto arestu, ja saistībā ar minēto prasību rodas jautājums par šajā otrajā dalībvalstī pieņemtā nolēmuma, ar kuru konstatēta šī aresta nepamatotība, atzīšanu.

(¹) OV C 71, 8.3.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Rusal Armenal ZAO, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-21/14 P) (¹)

Apelācija — Dempings — Dažu veidu alumīnija folijas, kuras izcelsme ir Armēnijā, Brazīlijā un Ķīnā, imports — Armēnijas Republikas pievienošanās Pasaules tirdzniecības organizācijai (PTO) — Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkts — Saderība ar Nolīgumu par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tirdzniecību un tarifem (VVTT) VI panta īstenošanu

(2015/C 311/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, M. França un T. Maxian Rusche)

Pārējie lietas dalībnieki: Rusal Armenal ZAO (pārstāvji – B. Evtimov, advokāts), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert un J.-P. Hix, kuriem palīdz B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, avocat)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji – D. Warin un A. Auersperger Matić)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *Rusal Armenal/Padome (T-512/09, EU:T:2013:571)*;
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pamatiem, par kuriem tā nav spriedusi;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 61, 1.3.2014.

**Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD/Komisija za zashtita ot
diskriminatsia**

(Lieta C-83/14) (¹)

**Direktīva 2000/43/EK — Vienlīdzīgas attieksmes pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības
princips — Pilsētu teritorijas, kurās pārsvarā dzīvo romu tautības pārstāvji — Elektroenerģijas skaitītāju
uzstādīšana uz gaisvadu elektrolīniju stabiem sešu līdz septiņu metru augstumā — Jēdzieni “tieša
diskriminācija” un “netieša diskriminācija” — Pierādīšanas pienākums — Iespējamais attaisnojums —
Manipulāciju ar elektroenerģijas skaitītājiem un nelikumīgu pieslēgumu novēršana — Samērīgums —
Pasākuma vispārējais raksturs — Šī pasākuma aizskarošā un stigmatizējošā ietekme — Direktīvas 2006/
32/EK un 2009/72/EK — Galapatērētāja iespējas pārbaudīt savu elektroenerģijas patēriņu neesamība**

(2015/C 311/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītājs: *CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD*

Atbildētāja: *Komisija za zashtita ot diskriminatsia*

Piedaloties: *Anelia Nikolova, Darzhavna Komisija za energiyno i vodno regulirane*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Jēdziens “diskriminācija etniskās piederības dēļ” Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, un, it īpaši, tās 1. panta un 2. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā, kad pilsētas rajonā, kurā pārsvarā dzīvo romu tautības pārstāvji, visi elektroenerģijas skaitītāji tiek izvietoti gaisvadu elektrolīniju stabos 6 līdz 7 metru augstumā, kamēr citos rajonos šie skaitītāji tiek izvietoti augstumā, kas nepārsniedz divus metrus, minētais jēdziens ir piemērojams neatkarīgi no tā, vai minētais kolektīvais pasākums skar personas, kurām ir noteikta etniskā piederība, vai personas, kuras, lai arī tām nav minētās etniskās piederības, tomēr kopā ar pirmajām minētajām personām cieš no nelabvēlīgākas attieksmes vai tiek nostādītas īpaši nelabvēlīgā situācijā, kas izriet no šī pasākuma;

- 2) Direktīva 2000/43, it īpaši tās 2. panta 1. punkts un 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesību noteikumu, kurā ir paredzēts, ka, lai varētu tikt konstatēta tiesas vai netiesas diskriminācijas rases vai etniskās piederības dēļ pastāvēšana jomās, uz kurām attiecas šīs direktīvas 3. panta 1. punkts, nelabvēlīgākajai attieksmei vai īpaši nelabvēlīgajai situācijai, uz kurām ir izdarīta atsauce attiecīgi iepriekš minētajos a) un b) apakšpunktā, ir jāietver tiesību vai leģitīmo interešu apdraudējums;
- 3) Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds pasākums kā šīs rezolūtivās daļas 1) punktā aprakstītais ir tieša diskriminācija šī noteikuma izpratnē, ja izrādās, ka minētais pasākums ir ticis ieviests un/vai paturēts spēkā ar to etnisko piederību saistītu iemeslu dēļ, kas ir kopēja lielākajai daļai attiecīgā rajona iedzīvotāju. Tas, ņemot vērā visus atbilstošos lietas apstākļus, kā arī minētās direktīvas 8. panta 1. punktā paredzētos noteikumus par pierādīšanas pienākuma pāreju, ir jāizvērtē iesniedzējtiesai;
- 4) Direktīvas 2000/43 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- šis noteikums nepieļauj tādu valsts tiesību noteikumu, kurā ir paredzēts, ka, lai varētu tikt konstatēta netieša diskriminācija rases vai etniskās piederības dēļ, īpaši nelabvēlīgās situācijas pamatā ir jābūt bijušiem ar rasi vai etnisko piederību saistītiem iemesliem;
 - jēdziens “acīmredzami neitrāls” noteikums, kritērijs vai prakse minētā noteikuma izpratnē attiecas uz noteikumu, kritēriju vai praksi, kas šķietami ir formulēti vai piemēroti neitrāli, proti, ņemot vērā faktoros, kas nav saistīti ar aizsargāto iezīmi un nav tai līdzvērtīgi;
 - jēdziens “īpaši nelabvēlīga situācija” šī paša noteikuma izpratnē neattiecas uz īpaši būtiskiem, acīmredzamiem un smāgiem nevienlīdzīgas attieksmes gadījumiem, bet nozīmē, ka it īpaši kādas konkrētas rases vai etniskās piederības personas ir tās, kas attiecīgā noteikuma, kritērija vai prakses dēļ ir tikušas nostādītas nelabvēlīgākā situācijā;
 - pieņemot, ka tāda prakse kā pamatlietā nav uzskatāma par tiešu diskrimināciju minētās direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, šāda prakse līdz ar to principā var būt acīmredzami neitrāla prakse minētā 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kas nostāda kādas etniskās piederības personas īpaši nelabvēlīgā situācijā, salīdzinot ar citām personām;
 - šāds pasākums var būt objektīvi attaisnojams ar vēlmi nodrošināt elektrotīkla drošību un atbilstošu elektroenerģijas patēriņa uzraudzību tikai tad, ja minētā prakse nepārsniedz to, kas ir atbilstošs un vajadzīgs šo tiesisko mērķu sasniegšanai, un ja radītās neērtības nav nesamērīgas attiecībā pret šādi izvirzītajiem mērķiem. Tas tā nav, ja tiek konstatēts – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ka pastāv citi atbilstoši un mazāk ierobežojoši līdzekļi, ar kuriem būtu iespējams sasniegt minētos mērķus, vai arī, ja šādi citi līdzekļi nepastāv, ka minētais pasākums rada nesamērīgu apdraudējumu attiecīgajā rajonā, kurā pārsvarā dzīvo romu tautības pārstāvji, dzīvojošo elektroenerģijas galapatērētāju leģitīmajām interesēm piekļūst elektroenerģijas piegādei ar nosacījumiem, kas nav aizskaroši vai stigmatizējoši un kas ļauj tiem regulāri pārbaudīt to elektroenerģijas patēriņu.

(¹) OV C 142, 12.5.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika**(Lieta C-140/14) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2008/98/EK un Direktīva 1999/31/EK — Izraktu zemes krājumu un citu atkritumu rašanās novēršana un apglabāšana — Apglabāšana poligonā — Pasākumu neveikšana šo atkritumu apglabāšanai un uzglabāšanai — Tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošana**

(2015/C 311/10)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Sanfrutos Cano un M. Žebre)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika (pārstāve – J. Morela)

Rezolutīvā daļa:

1) Slovēnijas Republika,

— atļaujot veidot izraktas zemes krājumus Teharje (Bukovžlak) pašvaldības zemes gabalā Nr. 115/1, bet nenodrošinot, ka iepriekš vai vienlaikus šajā teritorijā nav tikuši apglabāti nekādi citi atkritumi, kā rezultātā, tā kā netika veikts neviens pasākums, lai no šīs teritorijas izvestu atkritumus, uz kuriem neattiecas izsniegtā atļauja, minētā teritorija bija jāuzskata par nelikumīgu atkritumu poligonu, kas neatbilst nosacījumiem un prasībām, kuras ir paredzētas, pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 13. pantā un 36. panta 1. punktā, kā arī, otrkārt, Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 5. panta 3. punkta e) apakšpunktā un 6. pantā, kas aplūkoti kopā ar Padomes 2002. gada 19. decembra Lēmumu 2003/33/EK, ar ko nosaka kritērijus un procedūras atkritumu pieņemšanai poligonos saskaņā ar Direktīvas 1999/31/EK 16. pantu un II pielikumu, tās 7.–9., 11. un 12. pantā, kā arī šīs pēdējās minētās direktīvas I–III pielikumā, un

— kopš 2009. gada aprīļa neveicot pietiekamus pasākumus, lai novērstu un pēc tam apglabātu izraktas zemes krājumus, uz ko attiecas atkritumu klasifikācijas pozīcija 17 05 06 (bagarēšanas grunts, kas nav tā, kura ir paredzētā pozīcijā 17 05 05) un 17 05 05 (bagarēšanas grunts, kas satur bīstamas vielas), pašvaldības infrastruktūras apbūves teritorijā Gaberje-sud komerczonā, kā rezultātā šī teritorija arī bija jāuzskata par nelikumīgu atkritumu poligonu, kas neatbilst iepriekš minētajām Direktīvas 1999/31 un Direktīvas 2008/98 tiesību normām, kā arī šīs pēdējās minētās direktīvas 12., 15. un 17. pantam,

nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar visām šīm tiesību normām,

2) Slovēnijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 184, 16.6.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-145/14) ⁽¹⁾****Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/31/EK — 14. pants — Atkritumu apglabāšana poligonos — Nebīstami atkritumi — Pastāvošo poligonu neatbilstība**

(2015/C 311/11)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Petrova un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika (pārstāvji – E. Petranova un D. Drambozova)

Rezolutīvā daļa:

- 1) neveicot pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai no 2009. gada 16. jūlija nebīstamo atkritumu apglabāšanas poligoni, kas pastāv tās teritorijā, turpinātu darboties tikai tad, ja tie atbilst Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem prasībām, Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti šīs direktīvas 14. panta a)–c) punktā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija un Bulgārijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 159, 26.5.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Landgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**(Lieta C-369/14) ⁽¹⁾****Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi — Direktīva 2002/96/EK — 2. panta 1. punkts un 3. panta a) punkts, kā arī I A un I B pielikums — Direktīva 2012/19/ES — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 2. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī I un II pielikums — Jēdzieni “elektriskās un elektroniskās iekārtas” un “elektriskie un elektronikas instrumenti” — Garāžas vārtu motori**

(2015/C 311/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Atbildētāja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELA) 2. panta 1. punkts un 3. panta a) punkts, kā arī I A pielikuma 6. punkts un I B pielikuma 6. punkts, no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīvas 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELA) 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 3. punkta b) apakšpunkts, 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī I pielikuma 6. punkts un II pielikuma 6. punkts, no otras puses, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar aptuveni 220 līdz 240 voltu elektrisko spriegumu darbināmi (garāžas) vārtu motori, kuri tiek apspriesti pamatlietā un kas ir paredzēti, lai tos kopā ar (garāžas) vārtiem iebūvētu ēkas konstrukcijā, un kuri katrā laikā var tikt demontēti, uzstādīti no jauna un/vai papildus pievienoti minētajai konstrukcijai, ietilpst Direktīvas 2002/96/EK un Direktīvas 2012/19/ES attiecīgajās piemērošanas jomās pārejas perioda laikā, kurš noteikts pēdējās minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

⁽¹⁾ OV C 439, 8.12.2014.

Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Dānijas Karaliste

(Lieta C-468/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/37/EK — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — 2. panta 4. punkts un 8. pants — Aizliegums laist tirgū tabaku orālai lietošanai — “Snus” (neiesaiņota zelējama tabaka)

(2015/C 311/13)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Cattabriga un M. Clausen)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste (pārstāvji – C. Thorning un M. Wolff)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atļaujot turpināt pārdot “snus” (neiesaiņotu zelējamo tabaku), Dānijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 5. jūnija Direktīvas 2001/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu 2. panta 4. punktā un 8. pantā paredzētos pienākumus, skatot šīs normas kopā;
- 2) piespriet Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 439, 8.12.2014.

Tiesas (sestā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-485/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants un EEZ līguma 40. pants — Nodoklis par īpašumtiesību bezatlīdzības pāreju — Atbrīvojums — Legāti un dāvinājumi — Atšķirīga attieksme — Citā dalībvalstī esošas organizācijas — Divpusējas nodokļu konvencijas neesamība

(2015/C 311/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland un W. Roels)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un J.-S. Pilczer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Francijas Republika, atbrīvojot no nodokļa par īpašumtiesību bezatlīdzības pāreju dāvinājumus un legātus publiskām organizācijām vai sabiedriskā labuma organizācijām tikai, ja minētās organizācijas atrodas Francijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, vai 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzējvalstī, kura ar to ir noslēgusi divpusēju konvenciju, ir pārkāpusi savas saistības, kas izriet no LESD 63. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 40. panta;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 12.1.2015.

Eiropas Komisijas iesniegts pieteikums atzinuma saņemšanai saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu

(Atzinums 3/15)

(2015/C 311/15)

Tiesvedības valoda – visas ES oficiālās valodas

Pieteikuma iesniedzēja

Eiropas Komisijas (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, B. Hartmann un J. Samnadda)

Tiesai uzdotais jautājums

Vai Eiropas Savienībai ir ekskluzīva kompetence noslēgt Marrākešas līgumu, kas atvieglo piekļuvi iespieddarbiem personām, kuras ir neredzīgas, ar redzes traucējumiem vai drukas lasītspēju citu iemeslu dēļ?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-297/13 *Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 12. decembrī iesniedza *Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG*

(Lieta C-579/14 P)

(2015/C 311/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG* (pārstāvis – C. Weil, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Ar 2015. gada 4. jūnija rīkojumu Tiesa (sestā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda *Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 21. oktobra rīkojumu lietā T-374/14 *Bharat Heavy Electricals Ltd*/Eiropas Komisija 2014. gada 23. decembrī iesniedza *Bharat Heavy Electricals Ltd*

(Lieta C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bharat Heavy Electricals Ltd* (pārstāvis – A. Mc Donagh, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Ar 2015. gada 4. jūnija rīkojumu Tiesa (sestā palāta) ir noraidījusi apelācijas sūdzību un piespriedusi *Bharat Heavy Electricals Ltd* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-556/12 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi)/*Royalton Overseas Ltd* 2015. gada 28. janvārī iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi)

(Lieta C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, modeļi un paraugi) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Pārējās lietas dalībnieces: *Royalton Overseas Ltd*, S. C. Romarose Invest Srl

Lieta ar Tiesas 2015. gada 29. aprīļa rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-509/11 *Makhlouf*/Padome 2015. gada 20. martā iesniedza *Mohammad Makhlouf*

(Lieta C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Mohammad Makhlouf* (pārstāvis – G. Karouni, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- nospriest, ka nav spēkā Eiropas Savienības Padomes lēmumi un regulas, uz ko attiecas šī apelācijas sūdzība, ciktāl šie lēmumi un regulas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam radušies saistībā ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, piemērojot noteikumus saistībā ar pienākumu, kas gulstas uz Padomi.

Konkrētāk runājot, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir balstījies uz Padomes norādīto pamatojumu, kas esot nepilnīgs un vispārīgs – tas viņam neesot ļāvis identificēt konkrētos iemeslus, kuru dēļ viņš ir iekļauts sarakstā. Rezultātā apelācijas sūdzības iesniedzējs neesot varējis nodrošināt pienācīgu aizstāvību, jo tas nav zinājis par faktiem, kas viņam tiek pārmesti saistībā ar vēršanos pret demonstrantiem, režīma atbalstīšanu vai labuma gūšanu no režīma.

Turklāt Vispārējā tiesa esot acīmredzami nepareizi izpratusi tās pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā esot centusies labot Padomes bezdarbību, savā spriedumā kļūdaini un pirmo reizi atsaucoties uz faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs “gūst labumu no režīma īstenotās politikas”.

Tādējādi apstākļi, ka Padomes sniegtajā pamatojumā nav skaidri un precīzi norādīts inkriminētais fakts, uz kura pamata ir pieņemts ierobežojošais pasākums, esot būtiski aizskāris apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību īstenošanu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 18. marta spriedumu lietās T-195/11, T-458/11, T-448/12 un T-41/13 *Cahier u.c./Padome un Komisija* 2015. gada 19. maijā iesniedza *Robert Aubineau u.c.*

(Lieta C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Robert Aubineau u.c.*

Pārējie lietas dalībnieki: Padome, Komisija, Francija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt spriedumu, ar kuru tika atteikts noteikt aizliegumu vīndariem pašiem destilēt vīnu, kuru viņi ir saražojuši, pārsniedzot parasti saraudzētā vīna daudzumu, pamatojoties uz to, ka viņi var prasīt licenci un, lai to darītu, vispirms kļūt par destilētājiem;
- atcelt spriedumu, ar kuru tika atteikts atzīt Regulas (EK) Nr. 1623/2000⁽¹⁾ diskriminējošo raksturu, kas nepiešķir vienlīdzīgas tiesības degvīna ražotājiem;
- atcelt spriedumu, ar kuru tika atteikts atzīt to iestāžu kļūdaino rīcību un atbildību, kuras ir ieviesušas tiesisko regulējumu, kurš, to piemērojot tirgus kopīgās organizācijas ietvaros, kā tas ir šajā gadījumā, nav saderīgs ar nediskriminācijas principu, kas ir Savienības tiesību vispārējais princips saskaņā ar Tiesas judikatūru un LESD 40. pantu;

- atcelt spriedumu, ar kuru tika atteikts atzīt kaitējumu, kāds esot nodarīts apelācijas sūdzības iesniedzējiem regulas, kas visām valsts tiesām bija pamats bargi sodīt apelācijas sūdzības iesniedzējus, divējādās interpretācijas dēļ. Šī divējādā interpretācija ir tiešas sekas tekstam, par ko ir atbildīgs tā autors, kas šajā gadījumā ir Komisija.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, tie prasa Tiesai atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru tika atteikts atzīt diskriminējošo raksturu Regulai Nr. 1623/2000, kas nepiešķir vienlīdzīgas tiesības degvīna ražotājiem.

Otrkārt, tie uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsakoties atzīt to iestāžu kļūdaino rīcību un atbildību, kuras ir ieviesušas un interpretējušas tiesisko regulējumu, kurš, to piemērojot tirgus kopīgās organizācijas ietvaros, kā tas ir šajā gadījumā, nav saderīgs ar nediskriminācijas principu, kas ir Savienības tiesību vispārējais princips saskaņā ar Tiesas judikatūru un LESD 40. pantu.

Treškārt, tie pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav atzinusi apelācijas sūdzības iesniedzējiem nodarīto kaitējumu. Iespējamā Regulas Nr. 1623/2000 divējādā interpretācija bija pamats valsts tiesām bargi sodīt apelācijas sūdzības iesniedzējus un tāpēc šis prettiesiskums ir nodarītā kaitējuma cēlonis.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ievērojusi Regulas 65. panta, kurā ir paredzētas īpašas formalitātes ražotājiem, kuriem ir pašiem savas destilēšanas iekārtas un kuru mērķis ir veikt obligātu destilāciju viņu pašu vīnam, kas ir saražots lielākā apjomā nekā parasti tiek saraudzēts vīns, nozīmi un apjomu.

⁽¹⁾ Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regula (EK) Nr. 1623/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju ieviešanai, attiecībā uz tirgus mehānismiem (OV L 194, 45. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 26. marta spriedumu lietā T-596/13 *Emsibeth*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 26. maijā iesniedza *Emsibeth SpA*

(Lieta C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Emsibeth SpA* (pārstāvis – A. Arpaia, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu (Vispārējās tiesas 2015. gada 26. marta spriedums lietā T-596/13);

- izlemt lietu pēc būtības;
- piespriest ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka esot pārkāpts un nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. It īpaši šķiet, ka spriedumam nevar piekrist saistībā ar kritērijiem, kurus Vispārējā tiesa ir izmantojusi, lai novērtētu i) preču un ii) preču zīmju iii) atsauces auditorijas, identiskuma vai līdzības jēdzienus, kā arī iv) abu preču zīmju sajaukšanas iespējas pastāvēšanu.

- 1) Pārsūdzētais spriedums faktiski esot nekonekvents, jo, vispirms atzīstot vidējam patērētājam – kas definēts kā atsauces auditorija – tādas īpašības kā “*parasti informēts, kā arī uzmanīgs un saprātīgs*”, tomēr, kad runa ir konkrēti par šī pēdējā minētā faktisku spēju atšķirt divas acīmredzami dažādas preču zīmes novērtējumu, tas tiek uzskatīts par absolūti samākslotu subjektu, kas nav spējīgs autonomā veidā veikt pavisam vienkāršus novērtējumus.
- 2) Ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpta Kopienas judikatūra, kurā ir apstiprināts, ka, lai novērtētu preču līdzīgumu, ir jāņem vērā visi atbilstošie rādītāji saistībā ar šīm precēm, tostarp to raksturs, mērķis, izmantošana, konkurējošais vai papildinošais raksturs, kā arī preču izplatīšanas tīkli. Patiesībā Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā nevienu no šiem rādītājiem, savā novērtējumā tikai uzskatot, ka matu krāsošanas un balināšanas preces bija “ietvertas” kosmētikā un ka tādēļ šīs preces ir jāuzskata par identiskām.
- 3) Pārsūdzētais spriedums esot kļūdainais, ciktāl, salīdzinot vārdisku preču zīmi ar kombinētu preču zīmi, nav piešķirta pietiekama nozīme otrās preču zīmes grafiskajiem elementiem, kas nav iekļauti pirmajā preču zīmē un pamatojoties uz kuriem šīs divas preču zīmes var atšķirt, savā novērtējumā tikai salīdzinot vārdiskos elementus.

Turklāt pārsūdzētajā spriedumā no salīdzinājuma esot kļūdaini izslēgts agrākās preču zīmes pirmais vārds (Mc) un nav uzskatīts, ka šis priekšlikums, ja to novieto pirms vārda, tā plašās izplatības dēļ parasti tiek uzskatīts par Skotijas izcelsmes patronīmu un tādēļ visā atsauces auditorijā un ne tikai tās angļu-sakšu daļā tas izrunājams angļiski.

- 4) Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta kļūda, jo, neskatoties uz vairāku atšķirību esamību starp abām salīdzināmajām preču zīmēm, tajā tika atzīts, ka pastāv to sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-456/13 *Sea Handling*/Komisija 2015. gada 8. jūnijā iesniedza *Sea Handling SpA*, kas atrodas likvidācijas procesā, iepriekš *Sea Handling SpA*

(Lieta C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Sea Handling SpA*, kas atrodas likvidācijas procesā, iepriekš *Sea Handling SpA* (pārstāvji – B. Nascimbene un M. Merola, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-456/13;
- atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 12. jūnija lēmumu *Ref. Ares(2013)2028929*, ar ko ir noraidīts *SEA Handling* pieteikums piekļūt atsevišķiem dokumentiem, kuri attiecas uz procedūru SA.21420 – Itālija/*SEA Handling*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā un pretrunīgs, kā arī nepietiekams pārsūdzētā sprieduma pamatojums, novērtējot izņēmumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2011⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl par likumīgu esot atzinusi to, ka Komisija izdarīja vispārēju prezumpciju par konfidencialitāti saistībā ar pieteikumu par piekļuvi īpašiem dokumentiem. Tas, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi izņēmumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2011 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību, tiesībām piekļūt dokumentiem rada ierobežojumu, kurš ir i) nesamērīgs salīdzinājumā ar Regulas Nr. 1049/2011 4. pantā izvirzītajiem mērķiem un ii) neatbilstoši pamatots.

Ar pirmo iebildumu prasītāja norāda, ka Vispārējā tiesa nevar ļaut Komisijai izvirzīt vispārēju prezumpciju attiecībā uz pieteikumu piekļūt procesuālajiem dokumentiem saistībā ar valsts atbalstu, kurā sīki un precīzi ir identificēti prasītie dokumenti. Tā tas vēl jo vairāk ir tad, ja tādā situācijā, kāda ir aplūkota šajā lietā, kam ir raksturīgi nepieļaujami procesuāli pārkāpumi, kuros ir vainojama Komisija, šādas rīcības rezultātā vispārēja prezumpcija par konfidencialitāti tiek pārvērsta par absolūtu prezumpciju, ko nevar apstrīdēt persona, kura lūdz piekļuvi dokumentiem, kas ir pretrunā Regulas Nr. 1049/2011 4. pantam.

Ar otro iebildumu prasītāja norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā nav pienācīgi pamatoti iemesli, kuru dēļ Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tiesību principu, ko Tiesa ir paudusi 2010. gada 29. jūnija spriedumā lietā C-139/07 P *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau* (EU:C:2010:376), ir iespējams piemērot attiecībā uz gadījumiem, kad runa ir par pieteikumu nodrošināt piekļuvi ne visiem lietas materiāliem, bet konkrēti norādītiem dokumentiem.

2. Otrais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā, kas ir pieļauta tajā pārsūdzētā sprieduma daļā, kurā ir noliegta iespēja iegūt daļēju piekļuvi dokumentiem.

Vispārējā tiesa ir kļūdījies, uzskatot, ka vispārējas prezumpcijas piemērošana pamatoja atteikumu izpaust pieprasītos dokumentus, tādējādi ļaujot Komisijai nepiesākt daļēju piekļuvi šiem dokumentiem. Šajā lietā nebija izpildīti nosacījumi, kas agrāk Tiesai bija likuši noraidīt daļēju piekļuvi lietas materiāliem, uz kuriem attiecas vispārējas prezumpcijas par konfidencialitāti, tādējādi Komisijai nebija likumīga pamata atteikt daļēju piekļuvi tikai tāpēc vien, ka pieprasītie dokumenti bija ietverti valsts atbalsta pārbaudes procedūras administratīvajos lietas materiālos.

3. Trešais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā, kas ir pieļauta tajā pārsūdzētā sprieduma daļā, kurā Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu pārbaudīt dokumentus, kuriem tika atteikta piekļuve.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl neesot izpildījusi pienākumu pārbaudīt dokumentus, kuriem tika atteikta piekļuve, uzskatot, ka spēj pārbaudīt Komisijas rīcību, neiepazīstoties ar attiecīgajiem dokumentiem.

4. Ceturtais pamats: Pretrunīgums un kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Vispārējā tiesa nav piešķirusi pienācīgu nozīmi procesuālajiem pārkāpumiem, kas tika pieļauti pārsūdzētā sprieduma pieņemšanā.

Pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl tajā ir noliegts, ka Komisijas pieļautās procesuālās kļūdas ir ietekmējušas prasītāja spēju paust savu nostāju par konfidencialitātes prezumpcijas piemērojamību šajā lietā. Vispārējā tiesa neuzskatīja, ka attiecīgās kļūdas būtu apdraudējušas prasītāja procesuālās tiesības un vispārēju prezumpciju par kaitējumu izmeklēšanas darbībām faktiski būtu pārveidojušas no relatīvas prezumpcijas par absolūtu prezumpciju.

5. Piektais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Vispārējā tiesa ir noliegusi, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka nepastāvēja nekādas sevišķas sabiedrības intereses, uz ko varētu atsaukties saistībā ar izņēmumiem, kuri ir paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā, pienācīgi neņemot vērā prasītāja sniegtos argumentus šajā jautājumā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. jūnijā iesniedza *Sąd Apelacyjny w Warszawie*
(Polija) – *Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki***

(Lieta C-294/15)

(2015/C 311/23)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Edyta Mikołajczyk*

Atbildētāji: *Marie Louise Czarnecka* un *Stefan Czarnecki*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nolēmumi par laulības atzīšanu par spēkā neesošu pēc laulātā nāves ietilpst Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (¹) piemērošanas jomā?
- 2) ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai iepriekš minētās regulas piemērošanas jomā ietilpst arī lēmumi par laulības atzīšanu par spēkā neesošu, ja tiesvedību ir ierosinājis cita persona, kas nav viens no laulātajiem?

- 3) ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša – vai tiesvedībā par laulības atzīšanu par spēkā neesošu, ko ir ierosinājusi cita persona, kas nav laulātais, tiesas jurisdikciju var pamatot ar apstākļiem, kas ir minēti regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta piektajā un sestajā ievilkumā?

⁽¹⁾ OV L 338, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 18. jūnijā iesniedza Lietuvas Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) – “Borta” UAB/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

(Lieta C-298/15)

(2015/C 311/24)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Borta” UAB

Atbildētāja: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/17 ⁽¹⁾ 37., 38., 53. un 54. pantu noteikumi, kopā vai atsevišķi (tomēr ar tiem neaprobežojoties), ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- a) tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru gadījumā, ja būvdarbu līguma izpildi uztic apakšuzņēmējam, tad galveno darbu, kā to ir noteikusi iepirkuma iestāde, ir pienākums izpildīt pašam piegādātājam?
 - b) ar tiem ir aizliegta tāda iepirkuma dokumentos noteikta piegādātāju profesionālo spēju summējuma kārtība, kādu iepirkuma organizācija ir noteikusi apstrīdētā konkursa noteikumos, kurā ir prasīts, lai atbilstošā saimnieciskās darbības subjekta (kopīgās darbības partnera) profesionālo spēju daļa proporcionāli atbilstu darbiem, kuri ir jāizpilda konkrēti viņam atbilstoši publiskā iepirkuma līgumam?
- 2) Vai Direktīvas 2004/17 10., 46. un 47. pantu noteikumi, kopā vai atsevišķi (tomēr ar tiem neaprobežojoties), ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- a) vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi attiecībā uz piegādātājiem nav pārkāpti, ja iepirkuma iestāde:
 - iepirkuma dokumentos jau ir noteikusi kopēju piegādātāju profesionālo spēju summējuma iespēju, bet ne konkrētu to īstenošanas kārtību;
 - vēlāk publiskā iepirkuma procedūras norises laikā tā precizē piegādāju kvalifikācijas vērtējuma kritērijus, tajos piegādātājiem nosakot tiem konkrētus profesionālo spēju summējuma ierobežojumus;
 - šādu kvalifikācijas prasību satura precizējuma dēļ tā pagarina galīgo piedāvājumu iesniegšanas termiņu un par šo termiņa pagarinājumu publiski paziņo *Oficiālajā Vēstnesī*?

- b) piegādātāju profesionālo spēju summējuma ierobežojumam nav obligāti jau no sākuma jābūt skaidri norādītam, ja iepirkuma iestādes darbību specifikas un publiskā iepirkuma līguma īpatnību dēļ šāds ierobežojums var būt paredzams vai attaisnojams?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. jūnijā iesniedza *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Polija) – krimināllieta pret G. M. un M. S.

(Lieta C-303/15)

(2015/C 311/25)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Łodzi

Lietas dalībnieki pamatlietā

G. M. un M. S.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (¹) 8. panta 1. punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka tam, ka netika paziņoti noteikumi, kas atzīti par tehniskajiem standartiem, var būt atšķirīgas sekas, proti, noteikumu par brīvībām, kurām nav piemērojami Līguma par Eiropas Savienības darbību 36. pantā paredzētie ierobežojumi, gadījumā nepaziņošanas sekas var būt tādas, ka tie nevar tikt piemēroti konkrētajā lietā, par kuru tiek pieņemts nolēmums, bet noteikumu par brīvībām, uz kurām attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 36. panta ierobežojumi, gadījumā valsts tiesa, kas vienlaikus ir Savienības tiesa, var izvērtēt, vai, neraugoties uz nepaziņošanu, tie ir saderīgi ar Līguma 36. panta prasībām un tomēr ir piemērojami?

(¹) OV L 204, 37. lpp.; Īpašais izdevums poļu valodā: 13. nodaļa, 020. sējums, 337 – 348. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. jūnijā – Eiropas Komisija/Rumānija

(Lieta C-306/15)

(2015/C 311/26)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Sanfrutos Cano un L. Nicolae)

Atbildētāja: Rumānija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2013. gada 7. februāra Direktīvas 2013/2/ES par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu I pielikuma grozījumiem ⁽¹⁾ normu prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šiem pasākumiem, Rumānija nav izpildījusi minētās direktīvas 2. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Rumānijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas valsts tiesībās termiņš beidzās 2013. gada 30. septembrī.

⁽¹⁾ OV L 37, 10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza *Supreme Court of the United Kingdom* (Apvienotā Karaliste) – *The Queen* pēc lūguma, ko iesniegusi *Hemming* (tirdzniecības nosaukums “*Simply Pleasure Ltd.*”) u.c./*Westminster City Council*

(Lieta C-316/15)

(2015/C 311/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Hemming*, kuras tirdzniecības nosaukums ir “*Simply Pleasure Ltd.*”, *James Alan Poulton*, *Harmony Ltd*, *Gatisle Ltd*, kuras tirdzniecības nosaukums ir “*Janus*”, *Winart Publications Ltd*, *Darker Enterprises Ltd*, *Swish Publications Ltd*.

Atbildētāja: *Westminster City Council*

Prejudiciālie jautājumi

Ja pieteikuma par licences piešķiršanu vai atjaunošanu intīmkлубam iesniedzējam ir jāmaksā nodeva, kuru veido divas daļas, no kurām viena ir saistīta ar pieteikuma izskatīšanu un nav atmaksājama, savukārt otra – ar licencēšanas sistēmas vadību un ir atmaksājama, ja pieteikums tiek noraidīts:

(1) vai prasība maksāt nodevu, kurā ietverta otra atmaksājamā daļa, atbilstoši vienīgi Eiropas Savienības tiesībām nozīmē, ka atbildētājiem saistībā ar to pieteikumiem radušies izdevumi, kas ir pretrunā Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ 13. panta 2. punktam, ciktāl šīs nodevas apmērs pārsniedz jebkurus Westminsteras pilsētas domes izdevumus saistībā ar pieteikuma izskatīšanu?

- (2) vai secinājums, ka šāda prasība būtu jāuzskata par tādu, kas rada izdevumus – vai attiecīgā gadījumā veido izdevumus, kas pārsniedz Vestminsteras pilsētas domes izmaksas saistībā ar pieteikuma izskatīšanu – ir atkarīgs no tālāk norādīto apstākļu (un ja jā, tad kādu apstākļu) ietekmes, piemēram:
- (a) pierādījumi, ar kuriem konstatēts, ka otrās atmaksājamās daļas maksājums pieteikuma iesniedzējam radīja vai varētu radīt [nepamatotus] izdevumus vai zaudējumus,
 - (b) otrās atmaksājamās daļas apjoms un laikposms, kurā tā tiek ieturēta pirms tās atmaksāšanas, vai
 - (c) jebkāds samazinājums Vestminsteras pilsētas domes izmaksās par pieteikumu apstrādi (un tātad – neatmaksājamus izdevumus), kas izriet no visiem pieteikumu iesniedzējiem izvirzītās prasības avansā samaksāt nodevu, kuru veido abas maksājamās daļas?”

⁽¹⁾ OV L 376, 36. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden
(Nīderlande) – X, Staatssecretaris van Financiën**

(Lieta C-317/15)

(2015/C 311/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāji: X, Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 64. panta 1. punktā ietvertais par ierobežojumu piemērošanu trešajām valstīm attiecas arī uz tādu ierobežojumu piemērošanu, kurus veido tāds valsts tiesiskais regulējums kā apstrīdētais pagarinātais uzrēķina termiņš, kuru var piemērot arī situācijās, kuras nav saistītas ar tiešām investīcijām, finanšu pakalpojumu sniegšanu vai vērtspapīru laišanu kapitāla tirgū?
- 2) Vai LESD 64. panta 1. punktā ietvertais par ierobežojumu piemērošanu kapitāla brīvai aprītei saistībā ar finanšu pakalpojumu sniegšanu paredz arī ierobežojumus, kuri, kā apstrīdētais pagarinātais uzrēķina termiņš, nav vērsti pret pakalpojumu sniedzēju un kuri neregulē pakalpojumu sniegšanu vai tās nosacījumus?
- 3) Vai LESD 64. panta 1. punktā minētā “kapitāla aprīte [..], [kas] ietver [..] finanšu pakalpojumu sniegšanu”, ir konstatējama arī tādā gadījumā, kā šajā lietā, kad dalībvalsts rezidents ir atvēris (vērtspapīru) kontu bankā ārpus Savienības, un vai šajā ziņā ir nozīme tam, vai un – apstiprinošā gadījumā – cik lielā apmērā minētā banka šai ziņā veic darbības konta turētāja labā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 26. jūnijā iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itālija) – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano*

(Lieta C-318/15)

(2015/C 311/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Tecnoedi Costruzioni Srl*

Atbildētāja: *Comune di Fossano*

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 56. pants un brīvības veikt uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniegšanas brīvības, vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tiesisko regulējumu kā šobrīd Itālijā spēkā esošais tiesiskais regulējums, kas ir ietverts 2006. gada Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 122. panta 9. punktā un 253. panta 20.a punktā attiecībā uz nepamatoti lētu piedāvājumu automatisku izslēgšanu konkursa procedūrās tādu būvdarbu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, kuru vērtība ir zemāka par robežvērtību, kas var būt pārrobežu interešu priekšmets?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-134/13 *Polynt SpA un Sitre Srl/Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) 2015. gada 30. jūnijā iesniedza Polynt SpA*

(Lieta C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Polynt SpA* (pārstāvis – C. Mereu, *avocat*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA), *Sitre Srl*, *New Japan Chemical*, *REACH ChemAdvice GmbH*, Nīderlandes Karaliste, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-134/13;
- atcelt apstrīdēto lēmumu vai nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lēmuma pieņemšanai par apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt tiesību aktu un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, noraidot tās prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Kopienas tiesības. Konkrēti apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas pamatojumā un apelācijas sūdzības iesniedzējas situācijai piemērojamā tiesiskā regulējuma interpretācijā. Tā rezultātā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi šādas kļūdas tiesību piemērošanā:

- Vispārējā tiesa esot paudusi pretrunīgus un kļūdainus izteikumus par nepieciešamību ņemt vērā riska novērtējumu saskaņā ar REACH regulas ⁽¹⁾ 57. panta f) punktu, kā rezultātā tas esot nepareizi interpretēts;
- Vispārējā tiesa esot paudusi pretrunīgus izteikumus un atkāpusies no pastāvīgās judikatūras par norāžu dokumentu statusu un nozīmi, interpretējot frāzi “tādas pašas bažas” minētās regulas 57. panta f) punktā;
- Vispārējās tiesas kļūdainās atsaukšanās uz REACH regulas 60. panta 2. punktu rezultātā pamatojums esot nepietiekams;
- Vispārējā tiesa, noraidot argumentus par iedarbību uz darba ņēmējiem un patērētājiem, esot piemērojusi nepareizo juridisko tekstu un tādējādi kļūdaini piemērojusi 57. panta f) punktu.

Šo iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums lietā T-134/13 un apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK; OV L 396, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-135/13 Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA un Sitre Srl/Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) 2015. gada 30. jūnijā iesniedza Hitachi Chemical Europe GmbH un Polynt SpA

(Lieta C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Hitachi Chemical Europe GmbH un Polynt SpA (pārstāvis – C. Mereu, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Nīderlandes Karaliste, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-135/13;
- atcelt apstrīdēto lēmumu vai nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lēmuma pieņemšanai par apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt tiesību aktu un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka, noraidot to prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Kopienas tiesības. Konkrēti apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas pamatojumā un apelācijas sūdzības iesniedzēju situācijai piemērojamā tiesiskā regulējuma interpretācijā. Tā rezultātā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi šādas kļūdas tiesību piemērošanā:

- Vispārējā tiesa esot paudusi pretrunīgus un kļūdainus izteikumus par nepieciešamību ņemt vērā riska novērtējumu saskaņā ar REACH regulas ⁽¹⁾ 57. panta f) punktu, kā rezultātā tas esot nepareizi interpretēts;
- Vispārējā tiesa esot paudusi pretrunīgus izteikumus un atkāpusies no pastāvīgās judikatūras par norāžu dokumentu statusu un nozīmi, interpretējot frāzi “tādas pašas bažas” minētās regulas 57. panta f) punktā;
- Vispārējās tiesas kļūdainās atsaukšanās uz REACH regulas 60. panta 2. punktu rezultātā pamatojums esot nepietiekams;
- Vispārējā tiesa, noraidot argumentus par iedarbību uz darba ņēmējiem un patērētājiem, esot piemērojusi nepareizo juridisko tekstu un tādējādi kļūdaini piemērojusi 57. panta f) punktu.

Šo iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējās tiesas spriedums lietā T-135/13 un apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK; OV L 396, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūlijā iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS “DNB Banka”

(Lieta C-326/15)

(2015/C 311/32)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Pieteicēja: AS “DNB Banka”

Otrs lietas dalībnieks: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var pastāvēt neatkarīga personu grupa Direktīvas ⁽¹⁾ 132. panta 1. punkta “f” apakšpunkta izpratnē, ja neatkarīgās personu grupas dalībnieki ir dibināti dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kur minētā Direktīvas norma ir pārņemta ar atšķirīgiem nosacījumiem, kas nav savienojami?

- 2) Vai dalībvalsts drīkst ierobežot nodokļu maksātāja tiesības piemērot Direktīvas 132. panta 1. punkta "f" apakšpunktā noteikto atbrīvojumu, ja nodokļa maksātājs savā dalībvalstī ir izpildījis visus kritērijus atbrīvojuma piemērošanai, taču citu grupas dalībnieku dalībvalstu nacionālajos normatīvajos aktos šī norma ir ieviesta ar ierobežojumiem, kas ierobežo iespēju citas dalībvalsts nodokļu maksātājam savā dalībvalstī piemērot attiecīgo pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojumu?
- 3) Vai ir pieļaujama Direktīvas 132. panta 1. punkta "f" apakšpunkta atbrīvojuma piemērošana pakalpojumiem pakalpojumu saņēmēja, kas ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, dalībvalstī, ja pakalpojumu sniedzējs, pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, citā dalībvalstī ir piemērojis pievienotās vērtības nodokli šiem pakalpojumiem vispārīgajā kārtībā, proti, uzskatot tos par pakalpojumiem, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis būtu maksājams pakalpojumu saņēmēja dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 196. pantu?
- 4) Vai Direktīvas 132. panta 1. punkta "f" apakšpunkta izpratnē "neatkarīgu personu grupa" ir uzskatāma par atsevišķu juridisku personu, kuras eksistence ir pierādāma ar īpašu neatkarīgas personu grupas dibināšanas līgumu?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir tāda, ka neatkarīgu personu grupa nav uzskatāma par atsevišķu veidojumu: vai ir uzskatāms, ka neatkarīga personu grupa ir saistītu uzņēmumu grupa, kura ikdienas saimnieciskās darbības ietvaros savstarpēji sniedz uzņēmējdarbības nodrošināšanas atbalsta pakalpojumus, un šādas grupas eksistence ir pierādāma ar noslēgtiem pakalpojumu līgumiem vai transfertcenu dokumentāciju?

- 5) Vai dalībvalsts drīkst ierobežot nodokļu maksātāja tiesības piemērot Direktīvas 132. panta 1. punkta "f" apakšpunktā noteikto atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa, ja nodokļa maksātājs ir piemērojis darījumiem uzcenojumu atbilstoši dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, prasībām, kas izriet no tiešo nodokļu piemērošanu regulējošajiem normatīvajiem aktiem?
- 6) Vai Direktīvas 132. panta 1. punkta "f" apakšpunkta atbrīvojums ir piemērojams pakalpojumiem, kas saņemti no trešās valsts? Citiem vārdiem, vai minētās Direktīvas normas izpratnē neatkarīgās personu grupas dalībnieks, kas grupas ietvaros sniedz pakalpojumus citiem grupas dalībniekiem, var būt trešās valsts nodokļu maksātājs.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-402/12 Carl Schlyter/Eiropas Komisija 2015. gada 3. jūlijā iesniedza Francijas Republika

(Lieta C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas, F. Fize)

Pārējie lietas dalībnieki: Carl Schlyter, Eiropas Komisija, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Francijas valdība lūdz Tiesu:

- atcelt Vispārējās tiesas ceturtās palātas 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-402/12 *Carl Schlyter*/Komisija, ciktāl ar šo spriedumu ir atcelts Eiropas Komisijas 2012. gada 27. jūnija lēmums, ar kuru *status quo* laikposmā ir atteikta piekļuve sīki izstrādātam atzinumam par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējās deklarācijas saturu un iesniegšanas kārtību (2011/673/F), ko tai bija paziņojušas Francijas iestādes atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvai 98/34/EK⁽¹⁾, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā, kas iesniegta 2015. gada 3. jūlijā, Francijas valdība, pamatojoties uz Tiesas Statūtu 56. pantu, lūdz Eiropas Savienības Tiesai atcelt Vispārējās tiesas ceturtās palātas 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā *Carl Schlyter*/Komisija (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”).

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai Francijas valdība izvirza vienu pamatu.

Šī pamata pamatošanai Francijas valdība būtībā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (turpmāk tekstā – “Direktīva 98/34”), paredzēto procedūru un attiecībā uz tāda izņēmuma piemērošanu, kas attiecas uz pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem, kā tas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001⁽²⁾ par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1049/2001”) 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā.

Pirmām kārtām, Francijas valdība apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsakoties kvalificēt Direktīvā 98/34 paredzēto procedūru kā izmeklēšanu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.

Šajā ziņā Francijas valdība, pirmkārt, norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā sniegtā Vispārējās tiesas izmeklēšanas jēdziena definīcija nav pamatota ne ar vienu definīciju, kas būtu noteikta Regulā Nr. 1049/2001, Direktīvā 98/34 vai judikatūrā.

Turklāt, otrkārt, šī definīcija nav saskanīga ar risinājumu, kādu pieņēmusi Vispārējās tiesas astotā palāta 2014. gada 25. septembra spriedumā lietā T-306/12 *Spirlea*/Komisija. Proti, minētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka tā sauktā “EU Pilot” procedūra var tikt kvalificēta kā izmeklēšana Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Kā norāda Francijas valdība, tā sauktās “EU Pilot” procedūras mērķi un norise lielā mērā līdzinās Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķiem un norisei.

Treškārt, ja Tiesa izvēlētos pārņemt pārsūdzētajā spriedumā sniegto izmeklēšanas jēdziena definīciju, Francijas valdība uzskata, ka Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra, ņemot vērā tās mērķus un norisi, katrā ziņā atbilst šai definīcijai.

Otrām kārtām, Francijas valdība, pirmkārt, uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pakārtoti uzskatīdama, ka pat gadījumā, ja Komisijas izdotais sīki izstrādātais atzinums ietilpst izmeklēšanas darbībā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, šī dokumenta izpaušana obligāti nekaitē Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķim.

Šajā ziņā Francijas valdība norāda, ka prasītājs savā sākotnējā prasības pieteikumā, replikas rakstā vai savos apsvērumos par personu, kas iestājušās lietā, procesuālajiem rakstiem nevienā brīdī nav izvirzījis argumentu, ka gadījumā, ja Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra būtu uzskatāma par izmeklēšanu, apstrīdētā dokumenta izpaušana neradītu šīs izmeklēšanas darbības mērķim kaitējumu.

Līdz ar to, tā kā Vispārējās tiesas pakārtoti izvirzīto pamatu nebija izvirzījis pats prasītājs un tā kā tas attiecas uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, Francijas valdība uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84.–88. punktā, izvirzīdama šo pamatu pēc savas iniciatīvas, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir uzskatījusi, ka Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķis ir nepieļaut, ka valsts likumdevējs pieņem valsts tehniskos noteikumus, kas rada šķēršļus preču vai pakalpojumu brīvai aprītei vai pakalpojumu tirgus dalībnieku uzņēmējdarbības brīvībai iekšējā tirgū (pārsūdzētā sprieduma 85. punkts).

Francijas valdība uzskata, ka tādējādi Vispārējā tiesa Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķi ir interpretējusi šauri.

Proti, Francijas valdība faktiski uzskata, ka līdztekus valsts noteikumu atbilstības mērķim Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķis arīdzan attiecas uz dialoga kvalitāti starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti.

⁽¹⁾ OV L 204, 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza *Arbetsdomstolen (Zviedrija) – Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB*

(Lieta C-336/15)

(2015/C 311/34)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Arbetsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Unionen*

Atbildētāji: *Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar uzņēmuma pārejas direktīvu⁽¹⁾ ir saderīgi tas, ka īpašumtiesību saņēmējs pēc viena gada, kas pagājis kopš uzņēmējiesabiedrības pārejas, piemērodams noteikumu darba koplīgumā, saskaņā ar kuru noteikts nepārtraukts darba stāžs pie viena un tā paša darba devēja ir priekšnosacījums tiesībām uz pagarinātu uzteikuma termiņu, neņem vērā darba stāžu pie personas, kas nodevusi īpašumtiesības, ja, savukārt, darbiniekiem saskaņā ar līdzīgu noteikumu darba koplīgumā, kas bijis saistošs personai, kas nodevusi īpašumtiesības, ir bijušas paredzētas tiesības šādu darba stāžu ņemt vērā?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV 82, 16. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 7. jūlijā iesniedza *Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Nīderlande) – krimināllieta pret *Luc Vanderborght*, otrs lietas dalībnieks: *Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW*

(Lieta C-339/15)

(2015/C 311/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pamatlietas puses

Atbildētājs: *Luc Vanderborght*

Otrs lietas dalībnieks: *Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts valsts likums, ar kuru reklāma attiecībā uz mutes dobuma un zobu ārstēšanu ir aizliegta absolūtā veidā neatkarīgi no tā, kas veic šo reklāmu, kā tas ir paredzēts Beļģijas 1958. gada 15. aprīļa *Wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging* [Likuma par reklāmu zobārstniecības jomā] 1. pantā?
- 2) Vai mutes dobuma un zobu ārstēšanas reklāmas aizliegums ir uzskatāms par “noteikumu par produktu veselīguma un drošības aspektiem” Direktīvas 2005/29/EK [..] 3. panta 3. punkta izpratnē?
- 3) Vai Direktīva 2005/29/EK [..] ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta valsts tiesību norma, kurā ir detalizēti aprakstīts, kādiem izmēra kritērijiem ir jāatbilst sabiedrībai paredzētai izkārtnei zobārsta praksē, tāda kā 1934. gada 1. jūnija *Koninklijk Besluit houdende reglement op de beoefening der tandheelkunde* [Karaļa Dekrēta par zobārstniecības regulējumu] 8. *quinquies* pants?

- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū⁽²⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts valsts likums, ar kuru reklāma attiecībā uz mutes dobuma un zobu ārstēšanu ir aizliegta absolūtā veidā neatkarīgi no tā, kas veic šo reklāmu, ieskaitot komerciālas reklāmas elektroniskajā formā (interneta vietne) aizliegumu, kā tas ir paredzēts Beļģijas 1958. gada 15. aprīļa *Wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging* 1. pantā?
- 5) Kā ir jāinterpretē jēdziens “informācijas sabiedrības pakalpojumi”, kā tas ir definēts Direktīvas 2000/31/EK 2. panta a) punktā, atsaucoties uz Direktīvas 98/34/EK⁽³⁾, kura ir grozīta ar Direktīvu 98/48/EK⁽⁴⁾, 1. panta 2. punktu?
- 6) Vai LESD 49. un 56. panti ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts regulējums, kāds tiek aplūkots pamatlietā, ar kuru nolūkā aizsargāt sabiedrības veselību ir piemērots pilnīgs zobārstniecības pakalpojumu reklāmas aizliegums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (“Direktīva par elektronisko tirdzniecību”) (OV L 178, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 204, 37. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 217, 18. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 8. jūlijā iesniedza Centrale Raad van Beroep
(Nīderlande) – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu**

(Lieta C-343/15)

(2015/C 311/36)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. Klinkenberg

Atbildētājs: Minister van Infrastructuur en Milieu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 1999/63/EK⁽¹⁾ 1. panta un pielikuma (“Eiropas Nolīgums par jūrnieku darba laika organizēšanu”) 1. punkta 1. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī direktīva un šis Nolīgums ir piemērojami ierēdnim, kas veic darbu valsts kuģniecības uzņēmuma dienestā un ietilpst tāda kuģa apkalpē, kas veic zvejas kontroles?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzīga: vai Direktīvas 89/391/EEK⁽²⁾ 2. pants, Direktīvas 93/104/EK⁽³⁾ 1. panta 3. punkts un 2. panta 1. un 2. punkts, kā arī Direktīvas 2003/88/EK⁽⁴⁾ 1. panta 3. punkts un 2. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 93/104/EK un 2003/88/EK ir piemērojamas 1. jautājumā minētajam ierēdnim?

- 3) Vai Direktīvas 93/104/EK 3., 5. un 6. pants, kā arī Direktīvas 2003/88/EK 3., 5. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru stundas, kurās 1. jautājumā minētais ierēdnis darbu brauciena laikā neveic, taču viņam ir jābūt gatavam to veikt pēc pieprasījuma, lai novērstu darbības traucējumus mašīntelpā, tiek uzskatītas par atpūtas laiku?
- 4) Vai Direktīvas 93/104/EK 3., 5. un 6. pants, kā arī Direktīvas 2003/88/EK 3., 5. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru stundas, kurās 1. jautājumā minētais ierēdnis darbu brauciena laikā neveic, taču pēc kapteiņa rīkojuma viņam darbs ir jāveic, ciktāl tas ir nepieciešams tiešas kuģa, uz kuģa esošo personu, kravas vai vides drošības nodrošināšanai vai arī palīdzības sniegšanai citam nelaimē nonākušam kuģim vai personām, tiek uzskatītas par atpūtas laiku?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Direktīva attiecībā uz Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF) (OV L 167, 33. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva par dažiem darba laika organizācijas aspektiem (OV L 307, 18. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza *Appeal Commissioners* (Īrija) –
*National Roads Authority/The Revenue Commissioners***

(Lieta C-344/15)

(2015/C 311/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Appeal Commissioners

Pamatlietas puses

Prasītāja: *National Roads Authority*

Atbildētājs: *The Revenue Commissioners*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tad, ja publisko tiesību subjekts veic tādu darbību kā piekļuves ceļam nodrošināšana apmaiņā pret ceļu lietošanas maksu, un dalībvalstī pastāv privātas struktūras, kuras iekasē ceļu lietošanas maksu uz dažādiem maksas ceļiem saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar attiecīgo publisko tiesību subjektu atbilstoši valsts tiesību aktiem, Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 13. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgais publisko tiesību subjekts ir jāuzskata par konkurējošu ar attiecīgajiem privātajiem uzņēmumiem, jo, ja publisko tiesību subjekts tiktu uzskaitīts par personu, kas nav nodokļa maksātāja, tas radītu nozīmīgu konkurences izkropļojumu, neraugoties uz to, ka (a) starp publisko tiesību subjektu un attiecīgajiem privātajiem uzņēmumiem nav un nevar būt faktiskā konkurence, un (b) nav pierādīts, ka pastāv reāla iespēja, ka kāds privāts uzņēmums varētu ienākt tirgū, lai būvētu un apsaimniekotu maksas ceļu, kas konkurētu ar maksas ceļu, ko apsaimnieko publisko tiesību subjekts?

- 2) Ja nepastāv neviens pieņēmums, kāds kritērijs būtu jāpiemēro, lai noteiktu, vai pastāv nozīmīgs konkurences izkropļojumus Padomes Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-169/12 *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) un Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)*/Eiropas Savienības Padome 2015. gada 7. jūlijā iesniedza *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) un Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)*

(Lieta C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)*, *Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)* (pārstāvji – B. Evtimov, lawyer, D. O’Keeffe, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, *Euroalliages*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- taisīt galīgo spriedumu lietā, ja tiesvedības stadija to atļauj;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- piespriest personām, kas iestājušās lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa savā spriedumā, izskatot apelācijas sūdzības iesniedzēju norādītos pamatus, esot pārkāpusi ES tiesības šādā veidā:

- savā pirmajā apelācijas pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas, interpretējot Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (¹) (“Antidempinga pamatregula”) 11. panta 3. punktu, un kļūdas juridiskajā vērtējumā, kad tā noraidīja pamatu pirmajā instancē, ka Antidempinga pamatregulas 11. panta 9. punkts un atsaucē uz Antidempinga pamatregulas 2. pantu prasa, lai iestāde aprēķinātu dempinga starpību visos starpposma pārskatos par dempingu, tādējādi tā arī esot pārkāpusi labas pārvaldības, pārskatāmības un tiesiskās noteiktības tiesību principus;

— savā otrajā apelācijas pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Vispārējās tiesas sniegto pamatojumu lietā T-143/06 *MTZ Polyfilms*/Eiropas Savienības Padome.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 10. jūlijā iesniedza *Tribunale di Santa Maria Capua Vetere* (Itālija) – kriminālprocess pret *Luciano Baldetti*

(Lieta C-350/15)

(2015/C 311/39)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Pamatlietas puses

Luciano Baldetti

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar [Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. protokola] 4. pantu un [Eiropas Savienības Pamattiesību hartas] 50. pantu Kopienu tiesībām atbilst noteikums, kas ir paredzēts Leģislatīvā dekrēta Nr. 74/00 10.a pantā, ciktāl tajā ir ļauts noteikt tāda subjekta kriminālatbildību, kuram par to pašu nodarījumu (pievienotās vērtības nodokļa nesamaksāšana) valsts finanšu administrācija jau ir piemērojusi galīgu sodu, uzliekot administratīvu naudas sodu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 14. jūlijā iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Somija) – *Ilves Jakelu Oy*

(Lieta C-368/15)

(2015/C 311/40)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ilves Jakelu Oy*

Otra lietas dalībniece: Satiksmes un komunikāciju ministrija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Pasta direktīvas 97/67/EK⁽¹⁾, kas grozīta ar Direktīvām 2002/39/EK⁽²⁾ un 2008/6/EK⁽³⁾, 9. panta interpretācijai abonentu pasta sūtījumu piegāde ir jāuzskata par vispārējam pakalpojuma nepiederošu pakalpojumu šīs normas 1. punkta izpratnē vai par vispārējam pakalpojuma piederošu pakalpojumu 2. punkta izpratnē, ja pasta uzņēmums vienojas par piegādes noteikumiem ar saviem klientiem un individuāli saskaņotā maksa klientiem tiek norādīta rēķinā?
- 2) Ja iepriekš minētā abonentu pasta sūtījumu piegāde ir vispārējam pakalpojumam nepiederošs pakalpojums, vai 9. panta 1. punkts un 2. punkta 14. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu pasta pakalpojumu sniegšana tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, var tikt noteikta individuālā licencē, kā tas ir paredzēts Pasta likumā?
- 3) Ja iepriekš minētā abonentu pasta sūtījumu piegāde ir vispārējam pakalpojumam nepiederošs pakalpojums, vai 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atļaujā, kas attiecas uz šiem pakalpojumiem, var tikt noteikti tikai nosacījumi par Pasta direktīvas 2. panta 19. punktā definēto pamatprasību ievērošanas nodrošināšanu, un ka atļaujās, kas attiecas uz šiem pakalpojumiem, nevar tikt noteikti nosacījumi par attiecīgo pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un izpildi direktīvas 9. panta 2. punkta izpratnē?
- 4) Ja atļaujās, kas attiecas uz iepriekš minēto abonentu pasta sūtījumu piegādi, var tikt noteikti nosacījumi tikai par pamatprasību ievērošanas nodrošināšanu, vai pamatlietā aplūkotie nosacījumi, kuri attiecas uz pasta pakalpojuma piegādes noteikumiem, sūtījumu piegādes biežumu, adresu maiņas un piegādes pārtraukšanas pakalpojumu, sūtījumu marķēšanu un savākšanas vietām, var tikt uzskatīti par tādiem, kas atbilst pamatprasībām 2. panta 19. punkta izpratnē un kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu pamatprasību ievērošanu 9. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 15, 14. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (OV L 176, 21. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīva 2008/6/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado

(Lieta C-369/15)

(2015/C 311/41)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Siderúrgica Sevillana S.A.

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES⁽¹⁾ ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta un Pamattiesību hartas⁽²⁾ 41. panta noteikumiem, ciktāl korekcijas koeficients tika noteikts, izmantojot mehānismu, kurš, pārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu, neļauj skarto iekārtu operatori iepazīties ar datiem, aprēķiniem un kritērijiem, kas tika ņemti vērā tā pieņemšanai?

- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES, tajā paredzētajā veidā konkretizējot un nosakot industrijas maksimālo emisiju apjomu un starpnozaru korekcijas koeficientu, kas paredzēti Direktīvas 2003/87/EK⁽³⁾ 10.a panta 5. punktā un Lēmuma 2011/278/ES⁽⁴⁾ 15. pantā, veidu, pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktu un 23. panta 3. punktu, tāpēc, ka tas netika izstrādāts atbilstoši regulatīvajai procedūrai ar pārbaudi, kas paredzēta Lēmumā 1999/468/EK⁽⁵⁾?

- 3) Ņemot vērā to, ka Lēmums 2013/278/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants rada neatbilstību starp:
 - aprēķina bāzi, kas reglamentēta [Direktīvas 2013/87/EK] 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā, neietverot šajās bāzēs emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošanas saistībā ar dūmgāzu sadedzināšanu un siltuma koģenerāciju, kas tiek veikta iekārtās, kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, un
 - kritērijiem, kas noteikti šīs direktīvas 10.a panta 1.–4. punktā bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanai un kuros šāda veida emisijas ir ietvertas:
 - a) vai Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu saistībā ar 3. panta u) punktu un šī 10.a panta 1. punkta trešās daļas beigām, ciktāl tajos uzskatīts, ka emisijas, ko rada dūmgāzu sadedzināšana un siltuma koģenerācijas iekārtās, kuras ražo elektroenerģiju un kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, katrā ziņā ir emisijas, ko rada “elektroenerģijas ražošanas iekārtas”, industrijas maksimālā emisiju apjoma noteikšanas mērķiem un tādejādi ir jāizslēdz no šī aprēķina?
 - b) Vai arī tad, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga, Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu un/vai šīs direktīvas mērķus, ciktāl no šajā normā reglamentētā rūpniecisko emisiju maksimālā apjoma aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošanas no dūmgāzēm un siltuma koģenerācijas un kas rodas iekārtās, kuras iekļautas šīs direktīvas I pielikumā un kurām tomēr atbilstoši šīs pašas direktīvas 10.a panta 1.–4. punktam var tikt piešķirtas bezmaksas emisijas kvotas?

- 4) Vai Komisijas Lēmums 2013/448/ES un attiecīgi Lēmums 2011/278/ES, kas ar to tiek piemērots, ir pretēji Direktīvas 10.a panta 12. punktam, jo ar tiem starpnozaru korekcijas koeficients tiek attiecināts uz nozarēm, kas definētas Komisijas Lēmumā 2010/2/ES⁽⁶⁾ (šobrīd– Lēmums 2014/746/ES⁽⁷⁾) kā tādas, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks, ar tam sekojošu piešķirto bezmaksas emisijas kvotu samazinājumu?

- 5) Vai Lēmums [2013/448/ES] pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl Eiropas Komisija, lai noteiktu šī punkta a) un b) apakšpunktā minētās verificētās emisijas laikposmā no 2005. līdz 2007. gadam:
- a) neņēma vērā emisijas, kas nav uzrādītas Kopienas neatkarīgajā darījumu žurnālā, pat tad, ja runa bija par emisijām, kuru reģistrācija attiecīgajā laikposmā nebija obligāta;
 - b) ciktāl iespējams, ekstrapolēja no attiecīgajiem emisiju datiem par verificētajām emisijām vēlākajos gados pēc 2008. gada, piemērojot koeficientu 1,74 % pretējā virzienā;
 - c) izslēdza visas emisijas no iekārtām, kas slēgtas pirms 2011. gada 30. jūnija?

- ⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu
OV L 240, 27. lpp.
- ⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK
OV L 275, 32. lpp.
- ⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Direktīvā 2003/87
OV L 130, 1. lpp.
- ⁽⁵⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību
OV L 184, 23. lpp.
- ⁽⁶⁾ Komisijas 2009. gada 24. decembra Lēmums 2010/2/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK nosaka sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks
OV 2010, L 1, 10. lpp.
- ⁽⁷⁾ OV L 308, 114. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado**

(Lieta C-370/15)

(2015/C 311/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Solvay Solutions España S.L.

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES⁽¹⁾ ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta un Pamattiesību hartas⁽²⁾ 41. panta noteikumiem, ciktāl korekcijas koeficients tika noteikts, izmantojot mehānismu, kurš, pārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu, neļauj skarto iekārtu operatoriem iepazīties ar datiem, aprēķiniem un kritērijiem, kas tika ņemti vērā tā pieņemšanai?

- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES, tajā paredzētajā veidā konkretizējot un nosakot industrijas maksimālo emisiju apjomu un starpnozaru korekcijas koeficientu, kas paredzēti Direktīvas 2003/87/EK⁽³⁾ 10.a panta 5. punktā un Lēmuma 2011/278/ES⁽⁴⁾ 15. pantā, veidu, pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktu un 23. panta 3. punktu, tāpēc, ka tas netika izstrādāts atbilstoši regulatīvajai procedūrai ar pārbaudi, kas paredzēta Lēmumā 1999/468/EK⁽⁵⁾?
- 3) Ņemot vērā to, ka Lēmums 2013/278/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants rada neatbilstību starp:
- aprēķina bāzi, kas reglamentēta [Direktīvas 2013/87/EK] 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā, neietverot šajās bāzēs emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana saistībā ar dūmgāzu sadedzināšanu un siltuma koģenerāciju, kas tiek veikta iekārtās, kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, un
 - kritērijiem, kas noteikti šīs direktīvas 10.a panta 1.–4. punktā bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanai un kuros šāda veida emisijas ir ietvertas:
- a) vai Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu saistībā ar 3. panta u) punktu un šī 10.a panta 1. punkta trešās daļas beigām, ciktāl tajos uzskatīts, ka emisijas, ko rada dūmgāzu sadedzināšana un siltuma koģenerācijas iekārtās, kuras ražo elektroenerģiju un kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, katrā ziņā ir emisijas, ko rada “elektroenerģijas ražošanas iekārtas”, industrijas maksimālā emisiju apjoma noteikšanas mērķiem un tādējādi ir jāizslēdz no šī aprēķina?
- b) Vai arī tad, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu un/vai šīs direktīvas mērķus, ciktāl no šajā normā reglamentētā rūpniecisko emisiju maksimālā apjoma aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana no dūmgāzēm un siltuma koģenerācijas un kas rodas iekārtās, kuras iekļautas šīs direktīvas I pielikumā un kurām tomēr atbilstoši šīs pašas direktīvas 10.a panta 1.–4. punktam var tikt piešķirtas bezmaksas emisijas kvotas?
- 4) Vai Komisijas Lēmums 2013/448/ES un attiecīgi Lēmums 2011/278/ES, kas ar to tiek piemērots, ir pretēji Direktīvas 10.a panta 12. punktam, jo ar tiem starpnozaru korekcijas koeficients tiek attiecināts uz nozarēm, kas definētas Komisijas Lēmumā 2010/2/ES⁽⁶⁾ (šobrīd– Lēmums 2014/746/ES⁽⁷⁾) kā tādas, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks, ar tam sekojošu piešķirto bezmaksas emisijas kvotu samazinājumu?
- 5) Vai Lēmums [2013/448/ES] pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl Eiropas Komisija, lai noteiktu šī punkta a) un b) apakšpunktā minētās verificētās emisijas laikposmā no 2005. līdz 2007. gadam:
- a) neņēma vērā emisijas, kas nav uzrādītas Kopienas neatkarīgajā darījumā žurnālā, pat tad, ja runa bija par emisijām, kuru reģistrācija attiecīgajā laikposmā nebija obligāta;
- b) ciktāl iespējams, ekstrapolēja no attiecīgajiem emisiju datiem par verificētajām emisijām vēlākajos gados pēc 2008. gada, piemērojot koeficientu 1,74 % pretējā virzienā;

c) izslēdza visas emisijas no iekārtām, kas slēgtas pirms 2011. gada 30. jūnija?

- ⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).
- ⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Direktīvā 2003/87 (OV L 130, 1. lpp.).
- ⁽⁵⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.).
- ⁽⁶⁾ Komisijas 2009. gada 24. decembra Lēmums 2010/2/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK nosaka sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV 2010, L 1, 10. lpp.).
- ⁽⁷⁾ OV L 308, 114. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado**

(Lieta C-371/15)

(2015/C 311/43)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cepsa Quimica, S.A.

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES⁽¹⁾ ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta un Pamattiesību hartas⁽²⁾ 41. panta noteikumiem, ciktāl korekcijas koeficients tika noteikts, izmantojot mehānismu, kurš, pārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu, neļauj skarto iekārtu operatori iepazīties ar datiem, aprēķiniem un kritērijiem, kas tika ņemti vērā tā pieņemšanai?
- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES, tajā paredzētajā veidā konkretizējot un nosakot industrijas maksimālo emisiju apjomu un starpnozaru korekcijas koeficientu, kas paredzēti Direktīvas 2003/87/EK⁽³⁾ 10.a panta 5. punktā un Lēmuma 2011/278/ES⁽⁴⁾ 15. pantā, veidu, pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktu un 23. panta 3. punktu, tāpēc, ka tas netika izstrādāts atbilstoši regulatīvajai procedūrai ar pārbaudi, kas paredzēta Lēmumā 1999/468/EK⁽⁵⁾?
- 3) Ņemot vērā to, ka Lēmums 2013/278/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants rada neatbilstību starp:

— aprēķina bāzi, kas reglamentēta [Direktīvas 2013/87/EK] 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā, neietverot šajās bāzēs emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana saistībā ar dūmgāzu sadedzināšanu un siltuma koģenerāciju, kas tiek veikta iekārtās, kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, un

— kritērijiem, kas noteikti šīs direktīvas 10.a panta 1.–4. punktā bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanai un kuros šāda veida emisijas ir ietvertas:

- a) vai Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu saistībā ar 3. panta u) punktu un šī 10.a panta 1. punkta trešās daļas beigām, ciktāl tajos uzskatīts, ka emisijas, ko rada dūmgāzu sadedzināšana un siltuma koģenerācijas iekārtās, kuras ražo elektroenerģiju un kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, katrā ziņā ir emisijas, ko rada “elektroenerģijas ražošanas iekārtas”, industrijas maksimālā emisiju apjoma noteikšanas mērķiem un tādējādi ir jāizslēdz no šī aprēķina?
 - b) Vai arī tad, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu un/vai šīs direktīvas mērķus, ciktāl no šajā normā reglamentētā rūpniecisko emisiju maksimālā apjoma aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana no dūmgāzēm un siltuma koģenerācijas un kas rodas iekārtās, kuras iekļautas šīs direktīvas I pielikumā un kurām tomēr atbilstoši šīs pašas direktīvas 10.a panta 1.–4. punktam var tikt piešķirtas bezmaksas emisijas kvotas?
- 4) Vai Komisijas Lēmums 2013/448/ES un attiecīgi Lēmums 2011/278/ES, kas ar to tiek piemērots, ir pretēji Direktīvas 10.a panta 12. punktam, jo ar tiem starpnozaru korekcijas koeficients tiek attiecināts uz nozarēm, kas definētas Komisijas Lēmumā 2010/2/ES⁽⁶⁾ (šobrīd– Lēmums 2014/746/ES⁽⁷⁾) kā tādas, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks, ar tam sekojošu piešķirto bezmaksas emisijas kvotu samazinājumu?
- 5) Vai Lēmums [2013/448/ES] pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl Eiropas Komisija, lai noteiktu šī punkta a) un b) apakšpunktā minētās verificētās emisijas laikposmā no 2005. līdz 2007. gadam:
- a) neņēma vērā emisijas, kas nav uzrādītas Kopienas neatkarīgajā darījumā žurnālā, pat tad, ja runa bija par emisijām, kuru reģistrācija attiecīgajā laikposmā nebija obligāta;
 - b) ciktāl iespējams, ekstrapolēja no attiecīgajiem emisiju datiem par verificētajām emisijām vēlākajos gados pēc 2008. gada, piemērojot koeficientu 1,74 % pretējā virzienā;
 - c) izslēdza visas emisijas no iekārtām, kas slēgtas pirms 2011. gada 30. jūnija?

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Direktīvā 2003/87 (OV L 130, 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2009. gada 24. decembra Lēmums 2010/2/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK nosaka sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV 2010, L 1, 10. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 308, 114. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado**

(Lieta C-372/15)

(2015/C 311/44)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Dow Chemical Ibérica S.A.

Atbildētāja: Administración del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES⁽¹⁾ ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta un Pamattiesību hartas⁽²⁾ 41. panta noteikumiem, ciktāl korekcijas koeficients tika noteikts, izmantojot mehānismu, kurš, pārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu, neļauj skarto iekārtu operatori iepazīties ar datiem, aprēķiniem un kritērijiem, kas tika ņemti vērā tā pieņemšanai?
- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES, tajā paredzētajā veidā konkretizējot un nosakot industrijas maksimālo emisiju apjomu un starpnozaru korekcijas koeficientu, kas paredzēti Direktīvas 2003/87/EK⁽³⁾ 10.a panta 5. punktā un Lēmuma 2011/278/ES⁽⁴⁾ 15. pantā, veidu, pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktu un 23. panta 3. punktu, tāpēc, ka tas netika izstrādāts atbilstoši regulatīvajai procedūrai ar pārbaudi, kas paredzēta Lēmumā 1999/468/EK⁽⁵⁾?
- 3) Ņemot vērā to, ka Lēmums 2013/278/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants rada neatbilstību starp:
 - aprēķina bāzi, kas reglamentēta [Direktīvas 2013/87/EK] 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā, neietverot šajās bāzēs emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana saistībā ar dūmgāzu sadedzināšanu un siltuma koģenerāciju, kas tiek veikta iekārtās, kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, un
 - kritērijiem, kas noteikti šīs direktīvas 10.a panta 1.–4. punktā bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanai un kuros šāda veida emisijas ir ietvertas:
 - a) vai Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu saistībā ar 3. panta u) punktu un šī 10.a panta 1. punkta trešās daļas beigām, ciktāl tajos uzskatīts, ka emisijas, ko rada dūmgāzu sadedzināšana un siltuma koģenerācijas iekārtās, kuras ražo elektroenerģiju un kas iekļautas šīs direktīvas I pielikumā, katrā ziņā ir emisijas, ko rada “elektroenerģijas ražošanas iekārtas”, industrijas maksimālā emisiju apjoma noteikšanas mērķiem un tādējādi ir jāizslēdz no šī aprēķina?
 - b) Vai arī tad, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, Lēmums 2013/448/ES un/vai Lēmuma 2011/278/ES 15. pants pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu un/vai šīs direktīvas mērķus, ciktāl no šajā normā reglamentētā rūpniecisko emisiju maksimālā apjoma aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, ko rada elektroenerģijas ražošana no dūmgāzēm un siltuma koģenerācijas un kas rodas iekārtās, kuras iekļautas šīs direktīvas I pielikumā un kurām tomēr atbilstoši šīs pašas direktīvas 10.a panta 1.–4. punktam var tikt piešķirtas bezmaksas emisijas kvotas?

- 4) Vai Komisijas Lēmums 2013/448/ES un attiecīgi Lēmums 2011/278/ES, kas ar to tiek piemērots, ir pretēji Direktīvas 10.a panta 12. punktam, jo ar tiem starpnozaru korekcijas koeficients tiek attiecināts uz nozarēm, kas definētas Komisijas Lēmumā 2010/2/ES ⁽⁶⁾ (šobrīd – Lēmums 2014/746/ES ⁽⁷⁾) kā tādas, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks, ar tam sekojošu piešķirto bezmaksas emisijas kvotu samazinājumu?
- 5) Vai Lēmums [2013/448/ES] pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl Eiropas Komisija, lai noteiktu šī punkta a) un b) apakšpunktā minētās verificētās emisijas laikposmā no 2005. līdz 2007. gadam:
- a) neņēma vērā emisijas, kas nav uzrādītas Kopienas neatkarīgajā darījumu žurnālā, pat tad, ja runa bija par emisijām, kuru reģistrācija attiecīgajā laikposmā nebija obligāta;
- b) ciktāl iespējams, ekstrapolēja no attiecīgajiem emisiju datiem par verificētajām emisijām vēlākajos gados pēc 2008. gada, piemērojot koeficientu 1,74 % pretējā virzienā;
- c) izslēdza visas emisijas no iekārtām, kas slēgtas pirms 2011. gada 30. jūnija?

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmums 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Direktīvā 2003/87 (OV L 130, 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2009. gada 24. decembra Lēmums 2010/2/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK nosaka sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kurās pastāv būtisks oglekļa dioksīda emisiju pārvirzes risks (OV 2010, L 1, 10. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 308, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-389/15)

(2015/C 311/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau un B. Hartmann)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2015. gada 7. maija lēmumu, ar ko ir atļauts uzsākt sarunas par pārskatītu Lisabonas Vienošanas par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm saistībā ar jautājumiem, kuri ietilpst Eiropas Savienības kompetencē;
- vajadzības gadījumā paturēt spēkā apstrīdētā lēmuma sekas līdz brīdim, kad saprātīgā laikposmā no šī sprieduma pasludināšanas stāties spēkā jauns lēmums, kas Eiropas Savienības Padomei ir jāpieņem saskaņā ar LESD 218. panta 3., 4. un 8. punktu,
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Ar apstrīdēto lēmumu ir atzīts, ka pastāv dalībvalstu kompetence, kas ir pretrunā LESD 3. pantam, ciktāl sarunas attiecas uz vienošanos, kura ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē.

Otrais pamats: LESD 207. panta 3. punkta un 218. panta 3., 4. un 8. punkta pārkāpums, jo Padome dalībvalstis ir izraudzījusies par “sarunu dalībniecēm” ES kompetences jomā un apstrīdēto lēmumu nav pieņēmusi saskaņā ar piemērojamo balsu vairākumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta, paplašinātā sastāvā) 2015. gada 12. maija spriedumu lietā T-562/12 *John Dalli*/Eiropas Komisija 2015. gada 21. jūlijā iesniedza *John Dalli*

(Lieta C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *John Dalli* (pārstāvji – *L. Levi* un *S. Rodrigues*, lawyers)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest kaitējuma atlīdzību simboliska EUR 1 apmērā par nemateriālo kaitējumu un pagaidu summu EUR 1 913 396 apmērā materiālo zaudējumu atlīdzībai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam tās iesniedzējs izvirza:

- pirmo pamatu, ar to tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir lēmusi *ultra petita*, mainot strīda priekšmetu;
 - otro pamatu, ar ko tiek apgalvota pamatojuma nesniegšana;
 - trešo pamatu, ar ko tiek apgalvots procesuāls pārkāpums, kas nelabvēlīgi ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēja intereses, tostarp viņa tiesības uz aizstāvību;
 - ceturto pamatu, norādot uz vairāku faktu un pierādījumu sagrozīšanu; un
 - piekto pamatu, ar ko apstrīd Vispārējās tiesas veikto Eiropas Savienības tiesību interpretāciju un piemērošanu.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – *Frank Bold*/Komisija

(Lieta T-19/13) ⁽¹⁾

Vide — Direktīva 2003/87/EK — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma — Lēmums, ar kuru Čehijas Republikai dota iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai — Lūgums veikt lēmuma iekšēju pārskatīšanu — Individuāla pasākuma neesamība — Komisijas lēmums, ar kuru pārskatīšanas lūgums atzīts par nepieņemamu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota

(2015/C 311/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Frank Bold Society*, iepriekš *Ekologický právní servis (Brně, Čehijas Republika)* (pārstāvis – *P. Černý*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *P. Oliver* un *L. Pignataro-Nolin*, vēlāk *L. Pignataro-Nolin* un *J. Tomkin*)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – *M. Smolek*, *T. Müller* un *D. Hadroušek*)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2012. gada 12. novembra Lēmumu C(2012) 8382 *final*, ar kuru ir noraidīts kā nepieņemams lūgums veikt Komisijas 2012. gada 6. jūlija Lēmuma C(2012) 4576 *final*, ar kuru Čehijas Republikai dota iespēja piešķirt pagaidu bezmaksas kvotas elektroenerģijas ražošanas modernizācijai, iekšējo pārskatīšanu, un, otrkārt, atcelt šo pēdējo minēto lēmumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest *Frank Bold Society* segt savus, kā arī atlīdzināt Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.3.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 22. jūnija rīkojums – In vivo/Komisija**(Lieta T-690/13) ⁽¹⁾****Prasība sakarā ar bezdarbību — OLAF atteikums uzsākt ārēju izmeklēšanu — Nostāja — Lūgums izdot rīkojumu — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība**

(2015/C 311/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *In vivo* OOO (Abinska, Krievija) (pārstāvis – T. Huopalainen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-P. Keppenne un J. Baquero Cruz)

Priekšmets

Prasība ar mērķi, lai Vispārējā tiesa konstatētu Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) bezdarbību, atsakoties uzsākt ārējo izmeklēšanu un uzdotu tam šo bezdarbību izbeigt.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *In vivo* OOO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 151, 19.5.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – Wm. Wrigley Jr./ITSB (“Extra”)**(Lieta T-552/14) ⁽¹⁾****Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “Extra” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība**

(2015/C 311/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Wm. Wrigley Jr. Company* (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – M. Kinkeldey, S. Brandstätter un C. Schmitt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas piektās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 199/2014–5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “Extra” kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Wm. Wrigley Jr. Company* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 351, 6.10.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – *Wm. Wrigley Jr./ITSB* (“Extra”)

(Lieta T-553/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “Extra” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2015/C 311/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wm. Wrigley Jr. Company* (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – M. Kinkeldey, S. Brandstätter un C. Schmitt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas piektās padomes 2014. gada 19. maija lēmumu lietā R 218/2014–5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “Extra” kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Wm. Wrigley Jr. Company* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 351, 6.10.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – Wm. Wrigley Jr./ITSB (Lodes attēls)(Lieta T-625/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, ko veido lodes attēls, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2015/C 311/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wm. Wrigley Jr. Company (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – M. Kinkeldey, S. Brandstätter un C. Schmitt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas piektās padomes 2014. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 168/2014–5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, ko veido lodes attēls, kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 351, 6.10.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 24. jūnija rīkojums – Wm. Wrigley Jr./ITSB (Zilas lodes attēls)(Lieta T-626/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, ko veido zilas lodes attēls, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2015/C 311/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wm. Wrigley Jr. Company (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – M. Kinkeldey, S. Brandstätter un C. Schmitt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas piektās padomes 2014. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 169/2014–5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, ko veido zilās lodes attēls, kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 351, 6.10.2014.

Prasība, kas celta 2015. gada 12. jūnijā – IR/ITSB – Pirelli Tyre (“popchrono”)

(Lieta T-132/15)

(2015/C 311/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IR (Caen, Francija) (pārstāvis – C. de Marguerye, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Pirelli Tyre (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme “popchrono” – Kopienas preču zīme Nr. 4 177 267

Process ITSB: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas piektās padomes 2015. gada 13. februāra lēmums lietā R 217/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atzīt tās prasījumus par pieņemamiem;
- atcelt Apelācijas padomes 2015. gada 13. februāra lēmumu;
- apstiprināt īpašumtiesības attiecībā uz preču zīmi “POPCHRONO”;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- esot pieļauts tiesību tikt uzklautam pārkāpums;
- Apelācijas padome esot pārāk šauri interpretējusi jēdzienu “faktiska izmantošana”;
- konkrētās Kopienas preču zīmes faktiskas izmantošanas atsākšana ITSB esot bijusi jāpārbauda, ņemot vērā dokumentus, tostarp agrāku licences līgumu, kurus prasītāja iesniegusi vairāk nekā trīs mēnešus pirms atcelšanas pieteikuma iesniegšanas;
- ITSB neesot ņēmusi vērā necieņu pret konkurences pamatnoteikumiem un kādas lietas dalībnieces vēlmi likt šķēršļus otrai procesa ITSB Apelācijas padomē dalībnieci.

Prasība, kas celta 2015. gada 30. jūnijā – Papapanagiotou/Parlaments**(Lieta T-351/15)**

(2015/C 311/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Papapanagiotou AVEEA (Serres, Grieķija)* (pārstāvji – *S. Pappas* un *I. Ioannidis*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2015. gada 27. aprīļa lēmumu D(2015)12887, ar ko tika noraidīts piedāvājums, ko prasītājs iesniedza publiskā iepirkuma procedūras “Biroja mēbeles” Nr. INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 “standarta, luksusa un augstas kvalitātes biroja mēbeļu un aksesuāru iegādei” 1., 2 un 4. daļā un ar kuru ģenerāldirektors informēja prasītāju, ka, izvērtējot visus šajā publiskā iepirkuma procedūrā iesniegtos piedāvājumus, viņš nebija ņēmis vērā iepirkuma procedūras dokumentos minētos piešķiršanas kritērijus; un
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka strīdīgais lēmums ir nelikumīgs, jo publiskā iepirkuma procedūrā neesot ņemts vērā piešķiršanas apakškritērijs “konstrukcija (izturīgs pret bojājumiem, nobrāzumiem, skrāpējumiem, kā arī nezaudē krāsu)”, kā rezultātā neesot ievērotas konkursa specifikācijas, kā arī esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (“Finanšu regula”), 110. panta 1. punkts un 113. panta 1. punkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības vispārējie principi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka līgumslēdzēja iestāde nav norādījusi pamatojumu, it īpaši izvēlēto piedāvājumu raksturojumu un salīdzinošās priekšrocības, pārkāpjot Finanšu regulas 113. panta 2. punktu, Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem, 161. panta 3. punktu ("Finanšu regulas piemērošanas noteikumi"), Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un LESD 296. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar Finanšu regulas 102. pantu un LESD 15. panta 3. punktu ir pārkāpts pārskatāmības princips, jo līgumslēdzēja iestāde neesot sniegusi informāciju un pierādījumus par to, vai paraugi, kas iekļauti piedāvājumos, lai veiktu piedāvājumu pārskatīšanu, bija identiski tiem, kas sākotnēji tika izvērtēti pirmajā novērtēšanas procedūrā, kura vēlāk tika atcelta.

Prasība, kas celta 2015. gada 26. jūnijā – NeXovation/Komisija

(Lieta T-353/15)

(2015/C 311/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, ASV) (pārstāvji – A. von Bergwelt, F. Henkel un M. Nordmann, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu C(2014) 3634 *final* (2015. gada 13. aprīļa grozošā lēmuma redakcijā) par valsts atbalstu SA.31550, kuru Vācija ir īstenojusi attiecībā uz *Nürburgring*, tiktāl, ciktāl:
- tā secināja, ka *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH* aktīvu pārdošana nav valsts atbalsts, kā tas ir norādīts apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma pirmajā ievilkumā;
- tā secināja, ka *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH* aktīvu pārdošana nav izraisījusi saimniecisko turpinātību starp un *Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH*, aktīvu jauno īpašnieci, vai tās meitasuzņēmumiem, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma otrā ievilkuma pirmajā teikumā;
- līdz ar to nolēma, ka jebkura iespējamā neatbilstošā valsts atbalsta atgūšana neattieksies uz *Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH*, kas ir publiskā iepirkuma procedūras rezultātā pārdoto aktīvu pircēja, vai tās meitasuzņēmumiem, kā norādīts apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. panta 2. punktā saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma otro ievilkumu;
- piespriet Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu (ar grozījumiem, kas izdarīti 2015. gada 13. aprīlī), kurā nolemts, ka *Nürburgring* kompleksa aktīvu pārdošana nav valsts atbalsts, ka aktīvu pārdošana neizraisa finanšu/saimniecisko turpinātību starp aktīvu pārdevējiem un pircēju un ka jebkura iespējamā nesaderīgā valsts atbalsta atgūšana neattieksies uz aktīvu pircēju.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu LESD 107. panta 1. punkta piemērošanā, jo Komisija esot pārpratusi atvērtas, pārskatāmas un nediskriminējošas publiskā iepirkuma procedūras jēgu, pārdodot vislielāko summu nosolījušam dalībniekam, un neesot pienācīgi pārbaudījusi valsts iesaistīšanos pārdošanas procedūrā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu LESD 107. panta 1. punkta piemērošanā, secinot, ka [*Nürburgring*] kompleksa aktīvu pagaidu līzings neveido valsts atbalstu un ka pārdevēji neesot prettiesiski ietekmējuši aktīvu pārdošanu ieguldītājam no Krievijas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu finanšu/saimnieciskās turpinātības principa piemērošanā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi prasītājas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punktam.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi neatkarīgas un rūpīgas izmeklēšanas principus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas LESD 296. panta 2. punkta piemērošanā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC 2015. gada 9. jūlijā iesniedza CJ

(Lieta T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CJ (*Agios Stefanos*, Grieķija) (pārstāvis – V. Kolias, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC, ciktāl ar to:
- daļēji ir noraidīta prasība lietā F-159/12 un apelācijas sūdzības iesniedzējam piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus;
- pilnībā ir noraidīta prasība lietā F-161/12 un apelācijas sūdzības iesniedzējam piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt ECDC tiesāšanās izdevumus;

- ir piespriests apelācijas sūdzības iesniedzējam samaksāt Civildienesta tiesai summu EUR 2 000 apmērā, lai atlīdzinātu daļu no izmaksām, kuras Civildienesta tiesai tika radītas un kuras nebija obligāti nepieciešamas;
- rezultātā, ja apelācijas sūdzība tiek atzīta par pamatotu:
 - atcelt apstrīdēto 2012. gada 24. februāra lēmumu;
 - piespriest ECDC samaksāt kompensāciju par apelācijas sūdzības iesniedzējam nodarīto nemateriālo kaitējumu, kura *ex aequo et bono* ir novērtēta EUR 80 000 apmērā un kura ir lietā F-161/12 izvirzītā pirmā prasījuma priekšmets;
 - piespriest ECDC samaksāt kompensāciju par apelācijas sūdzības iesniedzējam nodarīto nemateriālo kaitējumu, kura *ex aequo et bono* ir novērtēta EUR 56 800 apmērā un kura ir pirmās instances tiesvedības gaitā izvirzīto pretprasījumu par nodarītā kaitējuma kompensāciju priekšmets;
- piespriest ECDC atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja replikas rakstu kā nepieņemamu, jo tā pamattekstā un pielikumi tieši neattiecas uz konkrētiem ECDC iebildumu raksta pielikumiem, ir pārkāpusi abu pušu uzklaušanās principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa nav lēmusi par pretprasījumiem, kas pirmo reizi izvirzīti tiesvedības gaitā un kas attiecas uz tāda nemateriāla kaitējuma kompensāciju, kurš nodarīts ar noteiktiem ECDC iebildumu rakstā paustajiem izteikumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktu, uzskatot, ka tā nav tiesīga pārbaudīt apgalvojumus saistībā ar pārkāpumiem, kas pieļauti ECDC finanšu pārvaldībā, ciktāl tos jau iepriekš ir pārbaudījis OLAF.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir nepareizi interpretējusi:
 - Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā –“PDNK”) 47. panta b) punkta ii) apakšpunktu kopsakarā ar 86. pantu, jo tā ir lēmusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju par nepakļāvību var atlaist uzreiz, neierosinot disciplinārlietu;
 - Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz laiku, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam ir jāsniedz sava viedokļa izklāstīšanai, pirms tas tiek noraidīts;
 - Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 1. punktu, jo tā ir pieņēmusi kā pierādītus apgalvojumus, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir rīkojies noziedzīgi, lai gan viņš nav ne apsūdzēts, ne notiesāts par šādu rīcību krimināltiesā;
 - darba devēja pienākumu ievērot pienācīgu rūpību, jo tā ir lēmusi, ka ECDC nebija apelācijas sūdzības iesniedzējam jānodrošina noteiktas aizstāvības tiesības administratīvajā izmeklēšanā saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir kļūdaini interpretējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmo, piekto un astoto pamatu un viņa prasījumus.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir nepareizi juridiski kvalificējusi atsevišķus faktus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir sagrozījusi atsevišķus pierādījumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – *Preferisco Foods/ITSB – Piccardo & Savore'* (“PREFERISCO”)

(Lieta T-371/15)

(2015/C 311/57)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Preferisco Foods (Vankūvera, Kanāda) (pārstāvji – *G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībiece: Piccardo & Savore' Srl (*Chiusavecchia*, Itālija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “PREFERISCO” – Kopienas preču zīme Nr. 10 974 616

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 15. aprīļa lēmums lietā R 2598/2013–2

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdēto ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 2598/2013–2, it paši attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma Nr. 10974616 “PREFERISCO” noraidījumu attiecībā uz pieteiktajām precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesos ITSB Iebildumu nodaļā un Apelācijas otrajā padomē.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 16. jūlijā – *Perfetti Van Melle Benelux/ITSB – PepsiCo* (“3D”)

(Lieta T-390/15)

(2015/C 311/58)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Perfetti Van Melle Benelux BV (*Breda*, Nīderlande) (pārstāvis – *P. Testa*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībiece: PepsiCo, Inc. (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas melnbalta grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "3D" – Reģistrācijas pieteikums Nr. 9 384 041

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas piektās padomes 2015. gada 8. maija lēmums lietā R 465/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, apmierinot reģistrācijas pieteikumu Nr. 009384041 attiecībā uz šādām precēm: šokolāde, kūkas, konditorijas izstrādājumi, konfektes, gumijas konfektes, dražejas konfektes, apaļas ledenes, karameles, košļājamās gumijas, pūšamās košļājamās gumijas, cukurgailīši, lakricas konfektes, žeļejas konfektes un izstrādājumi, īrisa konfektes, piparmētras konfektes un saldumi;
- piespriest *PepsiCo, Inc.* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 13. jūlijā – Università del Salento/Komisija

(Lieta T-393/15)

(2015/C 311/59)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Università del Salento* (Lecce, Itālija) (pārstāvis – F. Vetrò, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdētos tiesību aktus un līdz ar to piespriest samaksāt summas, kas vēl ir jāmaksā Salento universitātes Inovāciju inženierijas departamentam saistībā ar līgumu ar nosaukumu "Support for training career of researchers", Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises", ar visām no tā izrietošajām tiesiskajām sekām, ieskaitot tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Komisijas Ģenerāldirekcijas "Vispārējais budžets, budžeta izpilde (Vispārējais budžets un EAF) Parādu atgūšana" 2015. gada 4. maija aktu (protokols N. D/CA – B.2 – 005817) un tam pielikumā ietvertu paziņojumu par parādu. Minētais akts attiecas uz prasījuma, kas Salento universitātes Inovāciju inženierijas departamentam bija pret Eiropas Komisiju par tā sauktās Marie Curie sērijas līguma izpildi ar nosaukumu "Support for training career of researchers", Grant Agreement n. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises", ieskaitu prasījumā, kurš, kā uzskata Komisija, tai bija pret šīs pašas Salento universitātes Tiesību zinātņu departamentu saistībā ar līgumu ar nosaukumu "Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution".

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Itālijas Konstitūcijas 3. un 24. pants, ir ļaunprātīgi izmantotas pilnvaras, pārsniegtas pilnvaras, izdarot kļūdainus pieņēmumus, nav veikta izmeklēšana, ir pieļauta kļūda faktos, kā arī ir pārkāpts un nepareizi piemērots Eiropas Savienības Finanšu regulas 81. pants.

— Šajā ziņā tā norāda, ka kompensācija ir tikusi īstenota, pārkāpjot Eiropas tiesību normas par noteiktību, likviditāti un iekasējamību. Šajā gadījumā parādnieks apstrīd iespējamo parādu, kā tas izriet no lietas materiālos ietvertās sarakstes. Komisijas lēmums esot vienpusējs un kā tāds pārkāpjot vienlīdzības principu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, kas ir pārkāpts un nepareizi piemērots Kopienų tiesiskā regulējuma efektivitātes princips, ir pārkāpts un nepareizi piemērots labas finanšu pārvaldības princips un pārsniegtas pilnvaras, jo nav veikta izmeklēšana.

— Šajā ziņā tā norāda, ka summas, kas tika piešķirtas Inovāciju inženierijas departamenta izpētes projektam, bija paredzēts izmantot tikai izpētes darbībai, kurai tās bija piešķirtas, un tās nevarēja būt tādu prasījumu ieskaits priekšmets, kas attiecas uz darbību, kura nav tā, kas ir īstenota minētā izpētes projekta ietvaros, nepārkāpjot efektivitātes principu. Apstrīdētie akti esot pretrunā arī pareizas finanšu pārvaldības principam, jo Komisija, īstenojot ieskaitu, piešķirtās summas nav izmantojusi atbilstoši mērķim, kādam tās bija paredzētas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots LESD 296. pants.

— Šajā ziņā tā norāda, ka ar apstrīdēto aktu nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kas ir noteikts minētajā tiesību normā, jo nav norādīti ne avoti, ne iemesli, ne arī juridiskais pamatojums lēmumam, ka summas, uz ko bija tiesības Inovāciju inženierijas departamentam, tiek ieskaitītas tajās, uz kurām bija tiesības Tiesību zinātņu departamentam.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC 2015. gada 14. jūlijā iesniedza Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

(Lieta T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC) (pārstāvji – J. Mannheim un A. Daume, pārstāvji, D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: CJ (Agiōs Stefanos, Grieķija)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 attiecībā uz pamatiem, kas izvirzīti apelācijas sūdzībā, un

— piespriest atbildētājam apelācijas instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar tiesību tikt uzklausiņam tvērumu:

— Civildienesta tiesa, neatsaucoties uz judikatūru un nenorādot konkrētu pamatojumu, ir plaši interpretējusi tiesību tikt uzklausiņam tvērumu, nosakot, ka tās ir piemērojamas ne tikai apgalvojumiem, kas izteikti attiecībā pret personu, bet arī sekām, kas tiek piedēvētas šīs personas rīcībai. Turklāt Civildienesta tiesas izvēlētā pieeja attiecībā uz tiesību tikt uzklausiņam tvērumu ir pretrunā secinājumiem, kurus tā pati ir izdarījusi pārsūdzētājā spriedumā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar vērtējumu par to, vai procedūras iznākums varētu būt atšķirīgs gadījumā, ja iespējamā pārkāpuma nebūtu:

— tā kā Civildienesta tiesa ir atzinusi, ka uzticība attiecībās starp atbildētāju apelācijas instancē un apelācijas sūdzības iesniedzēju ir neatgriezeniski zudusi, iespējamā pārkāpuma neesamības gadījumā iznākums nebūtu atšķirīgs.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. jūlijā – *Morgan & Morgan/ITSB – Grupo Morgan & Morgan* ("Morgan & Morgan")

(Lieta T-399/15)

(2015/C 311/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Morgan & Morgan* (Conegliano, Itālija) (pārstāvji – F. Gatti un F. Caricato, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: *Grupo Morgan & Morgan* (Ciudad de Panamá, Panama)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "Morgan & Morgan" – Reģistrācijas pieteikums Nr. 11 596 087

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 7. maija lēmums lietā R 1657/2014–1

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka prasītājas celtā prasība ir pieņemama un pamatota;
- grozīt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut Kopienas preču zīmes Nr. 11 596 087 galīgu reģistrāciju 36. klasē uz *Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l.* vārda;
- piespriest ITSB atlīdzināt izdevumus trīs procesos.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – Polijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-402/15)

(2015/C 311/62)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 11. maija lēmumu (izziņots ar Nr. C[2015]3228) par atteikumu sniegt finansiālu ieguldījumu no Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) lielprojektam “Eiropas kopējais pakalpojumu centrs – sarežģīta materiāltehniskā apgāde” kā daļu no darbības programmas “Inovatīvā ekonomika”, ko aptver strukturālais atbalsts atbilstoši mērķim “Konverģence Polijā”;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 1. punkta saistībā ar 56. panta 3. punktu un 60. panta a) punktu un lojālas sadarbības principa pārkāpums, novērtējot projektu veidā, kas neatbilst koordinācijas komitejas noteiktajiem izvēles kritērijiem, kaut arī to pieņemšanas brīdī Komisija šos kritērijus neapšaubīja, kā arī Regulas Nr. 1083/2006 41. panta 2. punkta pārkāpums, būtiski pārkāpjot projekta pārbaudes termiņu.
2. Otrais pamats: Nosacījumu līdzfinansējuma piešķiršanai no Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzekļiem nepareiza interpretācija, pieņemot, ka var tikt līdzfinansētas tikai investīcijas, kam ir lielāks inovāciju izplatīšanas potenciāls, un nepareizs projekta vērtējums, pieņemot, ka, tā kā tas nav novators, tas nenodrošina atbilstību darbības programmai “Inovatīvā ekonomika”.

3. Trešais pamats – Nosacījumu līdzfinansējuma piešķiršanai no ERAF līdzekļiem nepareiza interpretācija, pieņemot, ka var tikt līdzfinansētas tikai investīcijas, kas rada kvalificētas darba vietas, un projekta nepareizs vērtējums, pieņemot, ka tas nerada kvalificētas darba vietas.
4. Ceturtais pamats – Projekta nepareizs vērtējums, pieņemot, ka tas nenodrošina darbības programmas “Inovatīvā ekonomika” mērķu īstenošanu, jo tam neesot pievienotās vērtības un stimulējošas ietekmes.

Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – JYSK/Komisija

(Lieta T-403/15)

(2015/C 311/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polija) (pārstāvis – H. Sønderby Christensen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījums:

— atcelt Komisijas 2015. gada 11. maija Lēmumu C(2015) 3228 *final* par Eiropas Reģionālā attīstības fonda (ERAF) finanšu ieguldījumu lielā projektā “Eiropas Dalīto pakalpojumu centrs – Intelīgentas loģistikas sistēmas”, kas ir daļa no darbības programmas “Inovatīvā ekonomika” palīdzības saņemšanai no ERAF saskaņā ar konverģences mērķi Polijā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka JYSK atbilst Polijas valdības noteiktajām prasībām un Darbības programmas “Inovatīvā ekonomika” 2007.–2013. gadā (OP IE) un ES tiesību mērķiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka projekts atbilst OP IE un ES tiesībām.

— Prasītāja norāda, ka Komisija lēmumā neapstrīd to, ka Pasākuma daļā 4.5.2. (2. pielikums) noteiktie kritēriji atbilst OP IE un ES tiesībām. Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija neapstrīd faktu, ka projekts atbilst noteiktajiem kritērijiem un/vai ka JYSK punktu skaits bija jānosaka 60,5 punktu apmērā.

3. Ar trešo pamatu tiek apstrīdēta šīs prasības būtība.

— Prasītāja norāda, ka šīs prasības būtībai faktiski nav nekādas saistības ar JYSK, jo visi lietas dalībnieki, arī Komisija, piekrīt tam, ka JYSK faktiski atbilda noteiktajiem kritērijiem. Prasītāja uzskata, ka šī prasība tādējādi ir vienīgi strīds par tiesiskumu starp Polijas administrāciju, no vienas puses, un Komisiju, no otras puses. JYSK nevajadzētu kļūt par šī strīda upuri.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas pārstāvis apstiprināja, ka Polijas administrācija atbilst ES tiesībām un OP IE.
- Prasītāja uzskata, ka nav šaubu par to, ka Komisija ir piekritusi visām noteiktajām prasībām un ka tā ir apstiprinājusi OP IE un konkrētu tās ieviešanu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pārkāpj kompetenču sadali starp Komisiju un Polijas administrāciju un pārkāpj subsidiaritātes un samērīguma principus.
- Prasītāja norāda, ka Komisijai nav tiesību noraidīt valsts atbalstu, balstoties uz pamatiem, kas ir jāizlemj Polijas administrācijai, jo pēdējai minētajai ir plaša pieredze attiecīgajā jomā. Prasītāja uzskata, ka Komisijai turklāt nebija tiesību noraidīt pieteikumu, balstoties uz pamatiem, kas tai bija zināmi JYSK pieteikuma iesniegšanas brīdī. "Rezultātu pārskatā" (Pasākumu daļa 4.5.2.), kā apgalvots, ir skaidri noteikti OP IE mērķi un iemesli, un JYSK pieteikuma iesniegšanas brīdī Komisijas pārstāvim Uzraudzības komitejā tie abi bija zināmi. Prasītāja uzskata, ka, pareizi izprotot/interpretējot OP IE, tiktu ņemtas vērā Polijas administrācijas īpašās zināšanas par *Radomsko* darba vietām un strādnieku prasmēm, Komisijai, īstenojot programmu, nav detalizēti jāpārskata Polijas administrācijas vērtējums, kā arī nav pareizi, ja ikviens OP IE nolūks vai "mērķis" tiek uzskatīts par izšķirošu, kā to dara Komisija. Prasītāja uzskata, ka pareizai OP IE un ES tiesību izpratnei jābalstās uz faktu, ka daži noteikumi ir svarīgāki par citiem, kā tas ir atspoguļots rezultātu pārskatā (Pasākumu daļa 4.5.2.).
6. Ar sesto pamatu tiek apstrīdēti Komisijas argumenti.
- Prasītāja norāda, ka neviens no trīs galvenajiem argumentiem nebija spēkā un/vai tam nebija izšķirošas nozīmes tādā veidā, kā to apgalvo Komisija, un atbilstoši izpratnei, uz kuru Komisija norāda JYSK pieteikuma iesniegšanas brīdī (2008. gada jūlijs). Prasītāja uzskata, ka tādējādi tiem nevar būt nozīme šajā lietā un, ciktāl tiesa tos atzītu par nozīmīgiem, tie nevar būt izšķiroši.

Prasība, kas celta 2015. gada 27. jūlijā – *Monster Energy/ITSB – Hot-Can Intellectual Property* ("HotoGo self-heating can technology")

(Lieta T-407/15)

(2015/C 311/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Monster Energy Company* (*Corona*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – *P. Brownlow*, *Solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (*ITSB*)

Otra procesa *ITSB* Apelācijas padomē dalībniece: *Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd* (*Cheras*, Malaizija)

Informācija par procesu *ITSB*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *ITSB* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "*HotoGo self-heating can technology*" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 418 101

Process *ITSB*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *ITSB* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 4. maija lēmums lietā R 1028/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Iebildumu nodaļas 2014. gada 21. februāra lēmumu par iebildumiem nr. B2178567;
- preču zīmi, pret kuru celti iebildumi, noraidīt pilnībā;
- piespriest ITSB segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2015. gada 12. jūnija rīkojums – *Matrix Energetics International*/ITSB (“MATRIX ENERGETICS”)**(Lieta T-573/12) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – *InterMune UK u.c./EMA***(Lieta T-73/13) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

**Vispārējās tiesas 2015. gada 17. jūnija rīkojums – PRS Mediterranean/ITSB – Reynolds Presto Products
("NEOWEB")**

(Lieta T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 12.5.2014.

**Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – PSL/ITSB – Consortium Menager Parisien
(Rokaspulksteņa atveidojums)**

(Lieta T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtais palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 245, 28.7.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 10. jūnija rīkojums – Aalto-korkeakoulusäätiö/ITSB ("APPCAMPUS")

(Lieta T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 30. jūnija rīkojums – PAN Europe un Unaapi/Komisija

(Lieta T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 7, 12.1.2015.

Vispārējās tiesas 2015. gada 29. jūnija rīkojums – *Closet Clothing/ITSB – Closed Holding* (“CLOSET”)**(Lieta T-815/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 65, 23.2.2015.

Vispārējās tiesas 2015. gada 26. jūnija rīkojums – *Navitar/ITSB – Elukuva* (“NaviTar”)**(Lieta T-93/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV